

köşe bucak DÜNYA

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr temmuz - ağustos 2016 - sayı: 26 fiyatı: 10 tl

ISSN 3309-7487
9 773309 748007

► Prag ► Barış Manço ► Herrenhausen ► Maya Rö. ► Aşkabat ► Hobbit House

- İşi yoksa makineyi kapat... - Lüzumsuz yanan ışıkları söndür...

Enerji israfını önlemeye karşı, bugün her hangi bir üretimhanede bu cümlelerden biri kullanıldı.

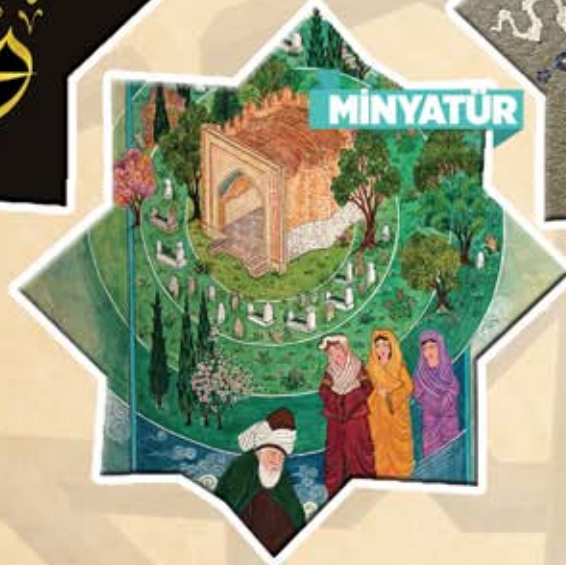
Peki tasarruf?

Enerji tasarrufu ve gider maliyetlerini azaltmak için elektrik ürünleri alt yapınızı yeni nesil ürünler ile değiştirin.

Elektrik enerjisini yaşam enerjisine dönüştüren ürünleri ile yüzlerce markanın bayiliğini üstlenen **KONYA ENERJİ** size her zamanki gibi en kaliteli **Elektrik Ürünlerini** sunar.

Uluslararası İslâm Sanatları Yarışması

Son başvuru 30 Eylül 2016

İletişim-Katılım Şartları ve Ayrıntılı Bilgi
www.konya.bel.tr/islamsanatlari

ÜST ÜSTE 6. KEZ AVRUPA'NIN EN İYİ HAVAYOLU

**TURKISH
AIRLINES**

-Su mu yakıyor?

www.konyaenerji.com

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

PAZIL (puzzle)

Yazı yazmak için bilgisayarın başına geçti-
ğimde, kendimi bir pazılın başına geçmiş
gibi hissediyorum. Harfler ve kelimeler
pazılın parçaları, yazının tamamı resim.
Resmi görebiliyorum, ama o resmi harfler
ve kelimelerden oluşturup size sunmak
hiç de kolay değil.

"Ne anlatsam, nereden nasıl başlasam, şu
kelime şuraya mı gelse, hangi cümle daha
okkalı? Onu oraya koy, bunu buraya yer-
leştir..." zor iş vesselam?

Bu yazıyı yazmak için de bilgisayarımın
başına oturduğumda, önce pazıllardan
pazıl yani konulardan konu seçmekte zor-
landım. Önce, "Gidilemez sanılan yerleri
yazayım, Babil gibi Atlantis gibi..." dedim
sonra "Boyutlar arası seyahatten bahse-
deyim!" En sonun da bunların çok uçuk
kaçık yazılar olacağını düşünüp vazgeç-
tim. Hâlen bu satırları yazarken bu editör
yazımda ne anlatacağıma karar vermiş
değilim. Böylece ilk kez resmin tamamı-
nı görmeden bir pazılı birleştirircesine
yazıma devam ediyorum. Tabii ki yazının
sonunda resimde bir gülücük belirsin is-
terim.

AFRİKA'YA KAR YAĞARSA NE OLUR?

Bulduğum konu bu! Nasıl? Uçuk olduğu-

nu ben de biliyorum ama bu sayı uçukluk
dairesinden çıkmadım, kusuruma bak-
mayın ne olur.

Bu durumu düşünüp, şöyle bir gözümde
canlandırımda. Serengeti'ye lapa lapa
kar yağıyor. Afrikalı çocuklar, kısa bir şaş-
kınlığın ardından, kardan adam yapıp
kartopu oynuyor. Ayakları, çıplak üşümü-
yorlar, sanki kartopu oynamayı ezelden
biliyorlar. Burada çocuklar geçen arabala-
ra kartopu atar, orada Zürafalara.

Bir aslan beline kadar gelen karda, bir an-
tilobu kovalıyor. Fil sürüsü bir ağacın dal-
larının altında karın durmasını bekliyor.
Bufalo sürüsü lapa lapa yağın kar eşliğİN-
de Serengeti ovasını geçiyor. Donmuş ne-
hirde timsahlar kafalarını buzlara vurup
kırmaya çalışıyor. Nehirden tak tuk, diye
sesler geliyor. Timsahlar henüz buzları kı-
rabilmiş değiller. Bunu fırsat bilen Zebra-
lar nehri ilk kez bu kadar korkusuz ve ko-
lay geçiyorlar. Afrika'ya sıcak diye göçen
leylekler, şaşkınlıkla "Yanlış yere geldik, ilk
kez navigasyon hata verdi!" hissiyle geri
dönüyorlar. Bunun gibi bir sürü şey.

Pazılın geri kalanını (eğer isterseniz) siz ta-
mamlayın. Resim şu: Afrika'ya kar yağarsa
ne olur?

Gülümseyişle...

Ali Sami Palaz

Heyecandır. Gelir, geçmez. Yeni C-Serisi Coupé.

Mercedes-Benz

The best or nothing.

İÇİNDEKİLER

12

PRAG

20

BARIŞ
MANÇO

28

HERRENHAUSEN

32

MAYA
RÖPORTAJ

38

AŞKABAT

46

HOBBIT
HOUSE

52

ATLANTİK

62

VALİLİK

68

KANYON

74

PORTFOLYO

ilgiye ve bilgiye
en ihtiyaç duyduğunuz
zamanlarda yanınızdayız.

RANDEVU ALMAK İÇİN

444 1 274

www.buyuksehirhastanesi.com

ÖZEL
Büyükşehir
HASTANESİ
KONYA

 BİR KARE HAYAT

Fotoğraf: Taha Palaz

Alın Teri

4 şehir 16 mağaza

Konya'da 10 , Gaziantep'te 3, Kahramanmaraş'ta 2 ve İskenderun'da 1 mağazamızla hayalimizi adım adım gerçekleştiriyoruz.

Google play

dogancanta.com

dgn.com.tr

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

GEZGİNLER İÇİN BİLGİ KAYNAKLARI

Rehber Kitaplar, gezginler için bir nevi yol arkadaşıdır. Her zaman her yerde internet bulamazsınız. Batı Avrupa ülkelerindeki gibi her yerde şehir haritasına ya da gezilecek yerleri gösteren kitapçıklara da ulaşmanız mümkün olmayabilir. Böyle anlarda rehber kitabınız çok işe yarar. Güvenli ve keyifli bir yolculuk için iyi bir rehber kitap edinin.

Piyasada çok farklı özelliklerde rehber kitaplar görebilirsiniz. Seçim yaparken sadece iyi otelleri göstermesi, gezilecek yerleri anlatması ya da restoran adresleri vermesi yeterli değildir. İyi bir rehber kitap seyahatiniz süresince her konuda size rehberlik edebilmelidir. Ucuz otellerden vize bilgilerine, uçak biletlerinden yerel etkinliklere kadar pek çok faydalı bilgiye ulaşabilmelisiniz. Rehber kitap alırken yeni baskı olmasına dikkat edin.

Lonely Planet, Let's Go, Rough Guides düşük bütçeyle seyahat eden sırt çantalı gezginlere hitap ederken, Frommer's, Fodor ve Michelin rehber kitapları daha varlıklı gezginleri hedefler. Let's Go, hostellerde kalan gezginler için idealdir. Gezgin profilinize hangisi uyuyorsa ona göre seçim yapmalısınız.

Dünya gezginlerince yaygın kullanımı olan Lonely Planet'te (www.lonelyplanet.com) altı yüzden fazla başlık altında pek çok değerli bilgiye ulaşabilirsiniz. Her yere, herkese göre bir Lonely Planet vardır. Her ülke için ayrı düzenlendiği gibi Paris, Madrid gibi başkentleri ya da Barcelona, Venedik gibi turistik şehirleri anlatan tek kitapta toplanmış olanları da vardır. Sırt çantalı gezginlere özel olanlarını da bulabilirsiniz.

Bu tip rehber kitaplarda sizi bekleyen tehlikelerden dikkat etmeniz gereken hususlara kadar pek çok konuda tavsiyeler de yer alır. Seyahat öncesi plan yapmanız kolaylaşır. Otelinizi kitaptan seçtiğinizde adresini, konumunu, özelliklerini gitmeden öğrenebilirsiniz. Gezilebilecek yerlere nasıl ulaşılacağı, giriş ücretleri, açık olduğu saatler gibi bilgileri bulabilirsiniz.

Turistik yerlerin haritalarının da kitapta yer alması işinizi kolaylaştırıyor. Harita üzerinde gezilecek yerler, her bütçeye uygun otel, lokanta, alışveriş imkânları, hastane, karakol, banka gibi önemli noktalar işaretlenmiştir. Kitabı elinize aldığınızda neredeyse şehrin her yerini görebilir, istediğiniz özellikte ve fiyattaki seçeneklerden yararlanabilirsiniz.

Taşımdan çekinmezseniz iki farklı yayınevine ait rehber kitapla gezmeniz avantajlıdır, birinin söylemediğini diğeri söyler. Biri Lonely Planet ise diğeri Rough Guides olabilir. Hangisini alırsanız alın, yeni baskı olmasını tercih edin. Tek bir şehre gidecekse- nize sadece o şehri kapsayanlarını tercih etmek daha uygun olur.

Farklı yerlere gidecekse- nize her gittiğiniz yerle ilgili rehber kitap alamayacağınıza göre pek çok şehri hatta pek çok ülkeyi kapsayanlarını kullanmanız hem ekonomik olacak hem de taşımada kolaylık sağlayacaktır. Bulabilirsiniz kaldığınız otelden ya da turist danışma bürolarından ücretsiz rehber kitapçıklar, haritalar alın. Böylece gezerken küçük ancak önemli olabilecek detayları da atlamamış olursunuz.

Küçük bir hatırlatma: Gün içinde kalın rehber kitapları yanınızda taşımak zor geliyorsa, önemli sayfaların fotokopilerini alın. Bir gezginseniz ve dijital teknolojilere biraz olsun hâkimseniz bilgisayarınızın başına oturup kendi rehberinizi de yaratabilir- siniz.

Seyahat Dergileri, gezilecek yerler hakkında bilgi verir. Google'a **budget travel ya da national geographic adventures** yazarsanız yabancı kaynaklı birçok bilgiye ulaşabilirsiniz. Rehber kitaplar, dergiler size bilgi verse de yaşanmış tecrübeler başkadır. Kişisel görüşlere, bilgilere ancak bloglardan ya da forumlardan ulaşabilirsiniz. Blogları en kolay araştırmak için www.blogsearch.google.com'u ziyaret edin.

Grandeur®
Non Stick Process

Amacı aynı, ruhu farklı...
Same goal, different soul...

Savaşan Emaye ve Soba Sanayi Ltd. Şti.
Tatlıcak Mah. Taştepe Sk. No: 36/1
Karatay - Konya - Türkiye
Tel: +90.332 334 05 50 (pbx)
Fax: +90.332 334 05 60
www.savasan.com
savasan@savasan.com

By **Savaşan**

Lezzetimiz doğadan...

ISO 22000
GIDA
GÜVENCESİ

ISO 9001:2008
KALİTE
YÖNETİMİ

HELAL
GIDA
SERTİFİKASI

50
YIL
KURUMSAL
MİRAS

1954'den
BERİ

www.akova.com

Bir Sempozyum duyurusuyla başladı her şey. "Herkesin hayranlıkla bahsettiği Prag şehrini görme fırsatını kaçırmıyın oğlum!" dedim kendime, "Hayır!" deyince kendim, başladım hazırlıklara...

Gideceğim yerlerle ilgili

önceden birazcık olsun araştırma yapmak hep âdetim olmuştur. Şöyle bir internet gezisi yaptığımda Prag hakkında Nazım Hikmet'le ilişkilendirilmiş epeyce bir yazının dışında pek bir şey bulamadım. Ben de severim Nazım'ın "...Prag'da ay doğuyor limon sarı-

sı / Doktor faust'un evi önünde duruyorum / Çalışıyorum açılmaz kapıyı gece yarısı" dizelerini ama Prag sadece Nazım ve Kafe Slavia'dan oluşuyormuş gibi yazılanlara kızdım ve "Prag ya!.." dedim, "...gider kendim yazarım!" ve başladım...

PRAG YA!

Yazı ve Fotoğraflar: Yusuf Sülükçü

Bir Sempozyum duyurusuyla başladı her şey. "Herkesin hayranlıkla bahsettiği Prag şehrini görme fırsatını kaçırmıy mısın oğlum!" dedim kendime, "Hayır!" deyince kendim, başladım hazırlıklara...

Gideceğim yerlerle ilgili önceden birazcık olsun araştırma yapmak hep âdetim olmuştur. Şöyle bir internet gezisi yaptığımda Prag hakkında Nazım Hikmet'le ilişkilendirilmiş epeyce bir yazının dışında pek bir şey bulamadım. Ben de seve- rim Nazım'ın "...Prag'da ay doğuyor li- mon sarısı / Doktor faust'un evi önünde duruyorum / Çalıyorum açılmaz kapıyı

gece yarısı" dizelerini ama Prag sadece Nazım ve Kafe Slavia'dan oluşuyormuş gibi yazılanlara kızdım ve "Prag ya!.." dedim, "...gider kendim yazarım!" ve başladım...

Güneşli bir İstanbul'dan güneşli sayılabilecek bir Prag'a ulaştık. Bir şehir, beni içine çekebilecek bir şeye sahip olmalıdır bana göre. Bunun ne olduğunu bilmem mümkün değildir, ancak gördüğümde "Hah, işte bu!" derim. Daha Václav Havel Havaalanı'ndan şehre giderken yol kenarında şehrin beni içine çekecek nesnesini bulmuştum bile. Çiçeklerini

döküp etrafına kokusunu yayamasa da, Avrupa'nın pek çok şehrinde göremeyeceğiniz yol kenarına dikilmiş meyve ağaçlarının arasında salınan, memleketimden çok tanıdık bir dost: iğde ağaçları.

Şehre girişte ilk olarak, Karadeniz coğrafyasına benzeyen yeşillikler arasında eski ve yeni mimarinin karışımı evler karşıladı bizi, Türkiye'de olsa burun kıvrılarak trafiğe salınmasına izin verilmeyecek oldukça eski tramvaylar eşliğinde.

Farklı yerleri kısa süreliğine ziyaret

edenlerde genellikle herkesin daha önce iz bıraktığı ya da herkes tarafından bilinen yerleri görme isteği ağır basar. Bu, bende de böyledir biraz ama beni daha çok "tabanvay"larla gezdiğim ara sokaklarda göreceklerim veya herkesin bilmediği küçük bilgi kıvrıntıları daha çok cezbeder. Meselâ ilk ziyaret duraklarımızdan olan günümüzde Cumhurbaşkanlığı Sarayı olarak kullanılan Prag Kalesi'nin girişinde edindiğim, belki de ilk defa duyacağınız bilgi gibi.

Slav ırkından gelen Çeklerin Ortaçağ'da kurdukları Bohemya Prenslüğinden son-

Belediye Binası

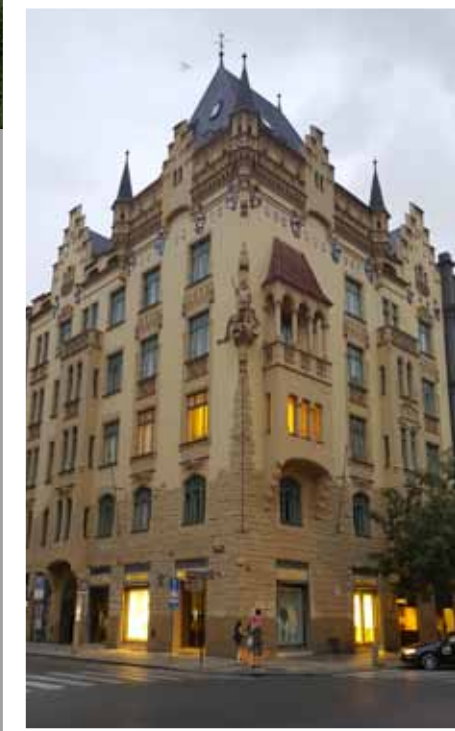
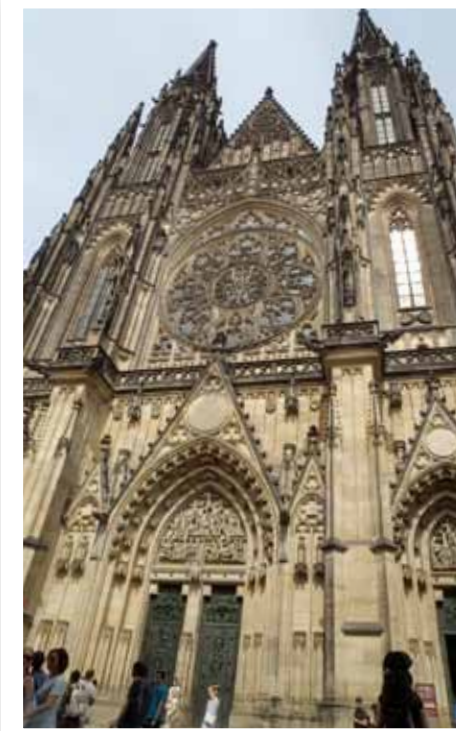
ra kendilerine ait bir krallıkları ve yönetimleri pek olmamış. I. Dünya Savaşı'na kadar genellikle Habsburg hanedanlığı altında Avusturya-Macaristan İmparatorluğu altında geçinip gitmişler. İşte bu krallardan biri olan II. Rudolph zamanında Sultan III. Murad Han bu krala bir aslan hediye etmiş. O zamanın kâhinlerinden biri, Rudolph'a: "Bu aslanı iyi bak, bu aslan ölürse sen de ölersün!" demiş. Rudolph korkusundan ne yapacağını şaşırmış ve aslana iyi bakabilmesi için Şato'nun girişine bir aslan evi(LviDvur) yaptırmış ve bir bakıcı tayin etmiş. Kral belki de Sultan Murad'ın hediyesine bakamadığı için öldürüleceğini zannederken gün gelmiş aslan ölmüş

Astronomik Saat

ve ertesi gün de kaderin garip cilvesi II. Rudolph'un kendisi. Çeklerin bugün sembol olarak kullandıkları çift kuyruklu aslan sembolü belki de buradan gelmekte.

Bir diğeri de şudur: Kale'nin içinde bulunan ve bugün Prag Başpiskoposluğu'nun merkezi, bir Roma Katolik katedrali olan Aziz Vitus'un heykelleri... Katedralin yapımına 1344 yılında yapımına Gotik mimari ile başlanmış, ancak sonraları yarım kalan inşaata Barok üslu-buyla devam edilmiş. "Yahu kaç yüz yıl oldu bitiremedik bir dernek kuralım da tamamlayalım şunu!" diyerekten 1927 yılında, yani 700 senede ancak tamam-

şehrini geniş açıyla görmek mümkün.

Şehrin görülmesi gereken yerleri, ağırlıklı olarak dini yapılardır. Bugün, oldukça büyük bir kısmı ateizmi benimsemiş bir milletin, dinî yapılar üzerinden para kazanması ayrı bir ironi teşkil etmekte. Yıllık turizm gelirinin 52 milyar dolar olduğunu düşünürseniz ironinin ne kadar büyük olduğunu daha iyi anlayabiliriz. Çekler turizme büyük önem vermekte ve ülkelerinin turist çekebilmesi için ellerinden geleni yapmakta. Ben oradayken gördüğüm turistlerin ağırlığını sırasıyla, İtalyanlar, Uzakdoğulular ve Türkler oluşturmaktaydı.

Şehri ikiye bölen Vltava Nehri üzerinde, birkaç tanesi tarihî niteliği olan 18 adet köprü bulunmaktadır. Bunların en meşhuru üzerin heykellerle süslenmiş 600 yıllık Charles Köprüsü. Köprü'nün üzerindeki heykeller Millî Müze'ye kaldırılmış ve yerine imitasyonları konulmuş. Hemen köprü'nün yanındaki müzede köprü'nün nasıl yapıldığına dair tarihî bilgileri almak ve canlandırmaları görmek mümkün.

Eski Şehir, ağırlıklı olarak, bugün ko-

lanabilmiş Prag'ın en büyük katedrali olan yapının çirkin heykelleri. Bize rehberlik eden Ludmilla Hanım'ın yalancısıyım; heykeltıraşın cadı mı cadı, suratsız mı suratsız bir kaynanası varmış, yaptığı bütün heykellerin suratını ona benzettiğinden dolayı çirkinmiş. İntikamın böylesine kalıcı olanı az bulunur bence.

Dışarıdan bakıldığında, gotik mimarinin o korkunç yapısına ilave olarak zamanın

şartlarından dolayı iyice kararmasından dolayı daha da korkunçlaşan Aziz Vitus katedralinin içi oldukça iç açıcı sayılabilir. İçeri girmek ücretsiz ancak ip çekili kısımdan sonrası için para ödemek gerekiyor.

Şatonun bulunduğu tepeden, UNESCO Tarihî Miras listesinde koruma altında bulunan Eski Şehir, Orta Şehir ve Yeni Şehir olarak üç bölüme ayrılmış Prag

ruma altında bulunan, tuğladan yapılmış binaların dış cepheleri Barok tarzı çeşitli heykel ve süslemelerle bezenmiş bakımlı binalardan oluşmakta. Bu binaların arasında kalan Eski Kent Meydanı(Staromestske nam)'ında Hanus Ustanın yaptığı astronomik saat görülmeli. Sattin özelliği, saat başı, biri de mandolin çalan bir Osmanlı olan dört figürün hareket etmesidir. Biz oradayken aynı meydanda düzenlenen Bohemia Caz Festivalini görmek de eğlenceliydi doğrusu. Yine bir gotik kilise olan Tyn Kilisesini bu meydandadır. Bu meydana çok yakın Obecnidum yani Belediye Sarayı ile bitişik eski şehir kapılarından biri olan Prasna Brana yani Barut Kapısı'nı görebilirsiniz.

Bizim kültürümüze çok hitap etmese de Prag'da gezilecek epeyce yer olduğunu söylemek mümkün ve bunların büyük bir kısmı birbirine oldukça yakın. Özellikle eskiden at pazarı olan Wenceslas Meydanı(Vaclavske Namesti)'nagitmeyi ve çeşitli ünlülerin sözlerinin yer aldığı banklarda oturmayı unutmayın.

Şehirde ulaşım imkânları çok fazla. Metro, tramvay ve otobüslerin yanı sıra özel gezintiler için fayton, üç tekerlekli özel bir elektrikli motosiklet kullanabilirsiniz.

Dikkat edilmesi gerekenler: Ülke insanının turistleri kazıklamaya meyilli olduğunu aklınızdan çıkarmayın (tanıdık geldi mi). Çekya'daki en büyük problem döviz bozdurmaktır. Ülke Avrupa Birliğinde olmasına rağmen Euro bölgesinde değil ve para birimi Çek Koruna(Kron)'sıdır. Döviz bozdururken panolarda yazanlara asla aldanmayın ve bozduracağınız miktarı hesaplayıp yazarak gösterin. Tamam derlerse bozdurun. Parayı vermeden önce sizden bir kâğıt imzalamanızı isteyebilirler ve paranızın %25 kadarını komisyon olarak kesilmiş bulabilirsiniz ve asla geri alamazsınız.

Yanınızda şemsiye bulundurun, neredeyse hiç açılmayan havada ne zaman yağmur yağacağı belli olmuyor.

Alışveriş için fiyat araştırması yapın, aynı ürün için çok farklı fiyatlar mevcut.

birlikten doğan güç ile geleceğe atılan imza...

Atiker Şirketler Topluluğu Kurulduğu günden itibaren, alanında başarılı proje ve hizmetlere imza atmayı ilke edinmiştir. Türkiye ve Yurtdışında modern yatırımlara ve hizmetlere devam etmektedir.

ATIKER®

ŞİRKETLER GRUBU

www.atiker.com.tr

ATIKER®
AUTOGAS SYSTEMS & LPG TANKS

ÖMER ATIKER®
MİMARLIK MÜHENDİSLİK MÜTEAHHİTLİK İNŞAAT A.Ş.

atikerweld™

ÖMER ATIKER®
MAKİNE METAL İNŞAAT ve YAKIT SİSTEMLERİ İTH. İHR. A.Ş.

atiker door

ÖMER ATIKER
MADENCİLİK HAFRİYAT SAN. ve TİC. A.Ş.

atiker
SHOES

atiker
yazılım

AKL
LPG & CNG EQUIPMENTS

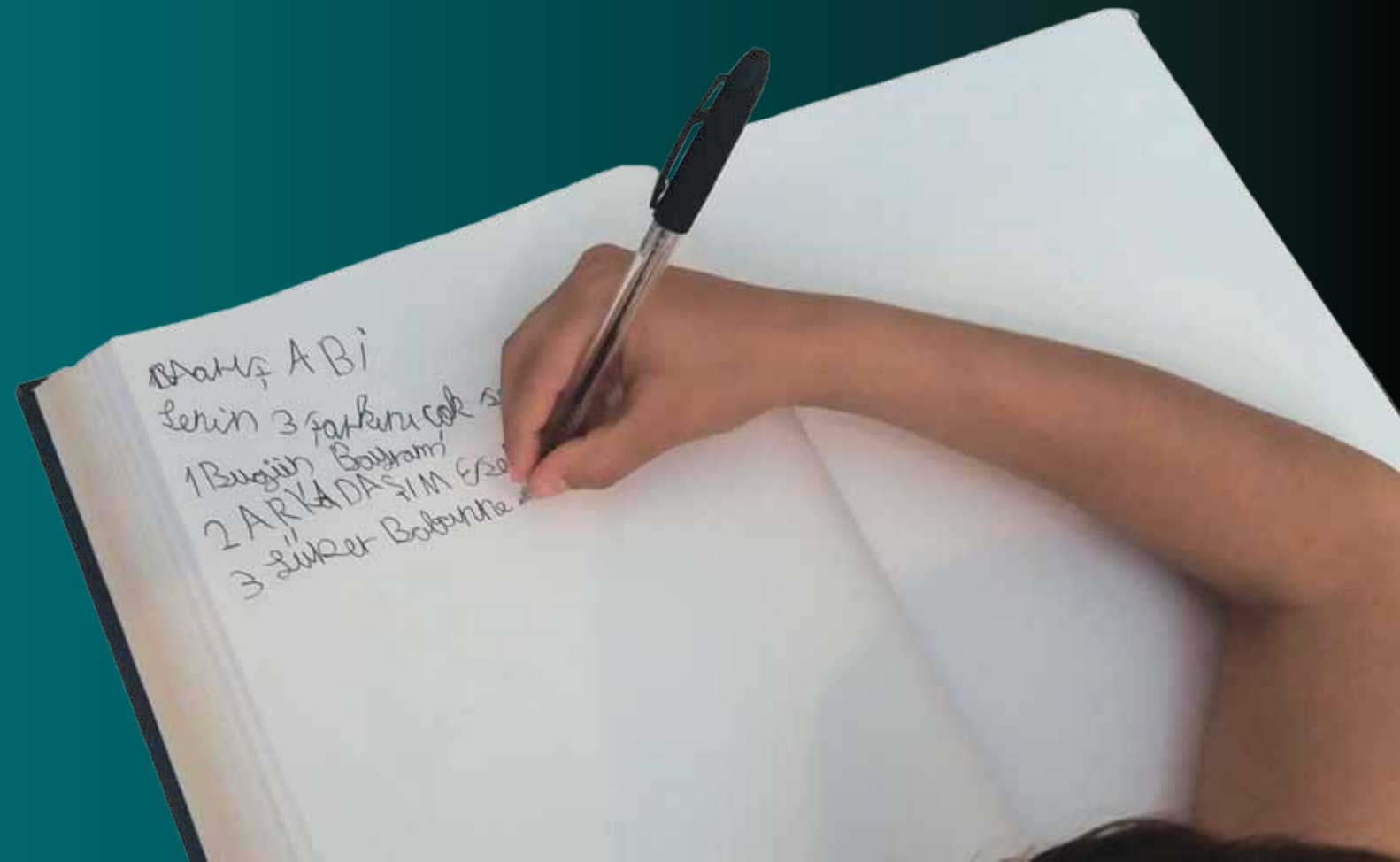
ATIKON®
Tekstil ve Deri Ürünleri İhr.İth.Tic.Ltd.Şti.

BARIŞ MANÇO

MODA 81300

Yazı:Ali Sami Palaz Fotoğraflar:Kadıköy Belediyesi Basın, Ali Sami Palaz

Hiç şaşırmadım; Oğlum Kayra Babil (8 yaşında) ile İstanbul seyahatimizi planlarken “Baba, Barış Abi’ye de gidelim!” demesine.

Gittik...

Barış abisinin evde olmadığını oda biliyordu ama eve girince karşısında görünce çok şaşırdı. Onun Barış abisi olmadığını, silikondan yapılmış temsili heykeli olduğunu anlattım. Anladı ya da anlamış gibi yaptı ama çok etkilendiği her hâlden belliydi. Ben oğluma dönüp “Artık Barış abini görmüş sayılırsın!” dedim.

Benim buraya ikinci gelişim; ilki, 1991 yılında, magazin gazetecisi bir abim ile. Kendisini ziyarete gittiğimde Barış Manço ile röportaj için evine gideceğini, istersem onunla gidebileceğimi, söyledi; heyecanlanarak, kabul ettim. İşte buraya bu adrese Barış Manço Moda 8100

eşya ve anılarıyla dolu bir müze. Kayra Babil evi gezmeden hatıra defterine bir şeyler yazmak istedi, neler yazacağını merak ederek “İyi, peki yaz.” Dedim ve başladı yazmaya: “Barış Abi, senin üç şarkını çok sevdim: 1- Bugün Bayram 2- Arkadaşım Eşşek 3- Süper Babaanne 25.06.2016 Kayra Babil Palaz”

Oğlum, hatıra defterine bunları yazarken, “Ah be evlatçığım!..” dedim içimden “...büyüdükçe daha nice şarkılarını seveceksin Barış abinin. Hele bir kara sevdaya tutul, bak gör kaç kez dinliyorsun Kara Sevda şarkısını. Canın bedeninden çıkmadıkça unutamayacağın şeyler yaşadığında, dinleyeceğin şarkında hazır. Bütün bir aşk hikâyesini sana Barış abin iki küçük kol düğmesiyle çok güzel anlatır. Dinlersen, Kul Ahmet’in

adresine geldik. Kış bahçesine geçtik (O zamanlar Limonluk diyorlarmış, yeni öğrendim). Gazeteci abim röportajını yaptı, benimse bir rüya oldu. Rüya diyorum çünkü 18 yaşındaydım, hayranı olduğum kişinin evinde yanındaydım. Halen “Gerçek miydi?” diye düşündüğüm olur.

İşte ikincisi de şimdi oğlum ile buradayız. Bugün Barış ev Barış Manço’nun

Ceketinin Sırri, Sarı Çizmeli Mehmet Ağa, Halil İbrahim Sofrası, Osman şarkıları kulağına küpe olur. Dahası ve dahası oğulcuğum... Haydi, şimdi evi gezelim!” Haydi, şimdi evi gezelim, kısmını açıktan sesli söyledim, diğerleri içimden geçenlerdi demiştim. ©

Evi hangi duygularla gezdiğimi uzun uzun, çok anlatmak isterdim ama dergimizin sayfaları yer açısından buna müsait değil. Bir gün yüz yüze buluşup konuşma imkânımız olursa, siz konuyu

açın ben seve seve bir kaç saat anlatırım, ya da zekice bir yöntem bulup beni sus-turuncaya kadar diyelim.

Barış Manço evine gitmek isteyenlere ki-şisel hatıralarımdan çok, neler görecekle-ri vs. vs. gibi bilgiler lazım. İşte bende burada sözü Kadıköy belediyesine bira-kıyorum.

Kadıköy Belediyesi Barış Manço Evi

Kadıköy denilince Moda, Moda denilince Barış Manço gelir akla. Kadıköy Belediyesi “Bir insan en son ne zaman bahsedilmekten vazgeçilirse, o zaman ölmüş sayılır” diyen Barış Manço’nun ya-sadığı, eserlerini ürettiği evi yenileyerek bir müze-ev hâline dönüştürdü. Önce-likle eşi Lale Manço,oğulları Doğukan Hazar ve Batıkan Zorbey ile birlikte Barış Manço denince akla gelebilecek birçok detay bir araya getirildi. Müzisyenin sa-natçı kimliğinin yanı sıra farklı özellikler-ini de yansıtan bir mekân oluşturuldu.

Manço Ailesi’nin özverili çabaları, Kadı-köy Belediyesi öncülüğü ve TürkiyeHalk Bankası’nın katkıları ile kültür ve sanat kenti olan Kadıköy’ekazandırılan “Barış Manço Moda 81300” ile Barış Manço ismi Moda’daki evinde yaşamaya devam edecektir. Türkiye’nin adresini ezbere bildiği bu evsyesinde Barışseverler öz-ledikleri Barış Manço ile yeniden bulu-şurken onuhiç tanımayanlar ise tanışma fırsatı bulacaktır.

Köşk

MODA semti ismini tarihinde geniş bah-çeli köşklere, farklı giyim kuşamları ve yaşam tarzlarıyla ilgi çeken ve bu konu-larda öncülük eden yasayanlarından al-mıştır. İngiliz Mr. Dawson, Moda’da Yusuf Kamil Pasa Sokağı’nda, 1895-1900yılları arasında PapeKalfa’ya birbirinin aynısı iki köşk yaptırmıştır. Köşklere birisin-de kendisi, diğerinde oğlu uzun yıllar oturmuşlardır.Mr. Dawson’unoğlu için yaptırdığı köşk birkaç el değiştirdik-ten sonra 1967yılında yıkılarak yerine apartmanlar yapıldı. Mr. Dawson ken-disine ait olan köşkü 1930’lu yıllarda

bir Alman aileye satarak ülkesine geri döndü. Köşk1965 yılına kadar birkaç el değiştirdikten sonra İngiliz olan James Whittall tarafından satın alındı. Köşkü Barış Manço,Whittall ailesinin son fertle-rinden 1984 yılında satın alır.

Salon

Barış Manço antrenin sağında, beste-le-rini yaptığımeşhur Steinway B210kuy-ruklu piyanosunun basında ziyaretçileri karşılıyor. Evin en kıymetli parçalarından olan ve “O benim rüyam!” dediği piyano-sunu Barış Manço bizzat Avusturya’dan almıştır.Yine bu salonda Mithat Paşa’nın çalışma odasına ait kaplumbağa kabu-ğundan kakma tekniği ile bronz figürler karıştırılarak yaratılan çalışma masası, masayı aydınlatan avize ve hemen kar-sısında da bahü bulunmaktadır.Bahü üzerinde o dönemi yansıtan samdanlar ve saat bulunmaktadır. Samdan bronz-dan olup III. Napolyon dönemine aittir. Kısacası salonda ki her şey antika değeri taşıyan eşyalardan oluşmaktadır. Ayrıca Salonda Manço’nun sanat hayatı bo-yunca aldığı ödüllerin sergilendiği köşe-ve duvarlarda da çeşitli kıyafetleri de yer almaktadır.

Yemek Odası

Antrenin solunda yer alan yemek odası-nı, bronzdan 90 kilo ağırlığında 12kollu Fransız bir avize aydınlatmaktadır. Avi-zenin hemen altında, maundan yapılmış olan masa tipik bir İngiliz masasıdır. Arkada “sömenye” denilen haftanın her günü için ayrı kullanılan eşyaların bu-lundugu, yedi katlı Napolyon tarzında bir dolap ve yandaki duvarlara bitişik, İngiliz Kraliçesi Ann dönemine ait olan bir büfe bulunmaktadır.

Batıkan Manço’nun Odası

“Adam Olacak Çocuk” odası olarak dü-zenlenen bu oda ziyaretçileri zamanda kısa bir yolculuğa çıkarmaktadır. Barış Manço, insanlar arasında iletişim köp-rüsü kurmanın yasamdaki görevi ol-duğuna inanarak, 1988yılında TRT’de yayınlanan 7’den 77’ye programıyla mil-yonlarca insanı ekrana kilitlemiştir. Bu

programın “Adam Olacak Çocuk” bölü-mü ile çocukların gönlünü fethetmiş ve yeteneklerini sergileme fırsatı tanımıştır. Çocuklar Barışağa beylerinden süt iç-meyi, dişlerini fırçalamayı ve otomobilin arka koltuğuna oturmayı öğrenmişler-dir. Odadaki kamera, Barış Manço’nun bu programın çekimlerinde kullandığı kameralardan biridir.Odada kurulan ekranda ise “Adam Olacak Çocuk” prog-ramı izlenebilmektedir.Programlarında farklı tarzda giyinmeyi tercih eden Barış Manço’ya ait üzerinde komik desenlerin bulunduğu yelekler odanın duvarlarını süslemektedir.

Diğer Bölümler

Doğukan ve Batıkan’ın oyun alanı olarak kullandıkları, arkadaşlarını ağırladıkları bu bölümde BarışManço’nunkişisel eşyalarının sergilendiği vitrinler yer al-maktadır. Ayrıca duvarda sanatçıya ait grafik çalışmaları bulunmaktadır.

Modern Evliya Çelebi olan Barış Manço’nun, seyahat ettiği ülkelere ait fotoğrafları, pasaportları, uçuş kartları soldaki vitrinde görülmektedir.Orta bölümdaki vitrinde Barış Manço’ya ait eski yapraklı nüfus cüzdanı ve diğer kişise-leşyaları sergilenmektedir. Sağdaki vit-rinde Barış Manço’nun el yazısı ile kale-me aldığı yazıları ve gözlüğü gibi kişisel eşyaları bulunmaktadır.

Diğer vitrinlerde ise Barış Manço’ya ait fotoğraf makinesi koleksiyonundan bazı parçalar yer almaktadır. Aynı alanın duvarlarında birbirinden ilginç desenli, Adam Olacak Çocuk programlarında da kullandığı, esprili kravat koleksiyonu-nun bir bölümü sergilenmektedir.

Kışlık Bahçe

Manço Ailesi, evin tarzına uygun olarak düzenledikleri kışlık bahçeye“limonluk” adını vermişlerdir.Kıs bahçesinde ens-trümanlarıyla ziyaretçileri karşılayan “Kurtalan Ekspres”grubu üyelerinin heykelleri yer almaktadır. Heykellerin sağında, 1905 yılı Amerikan yapımı ilk orgların atası sayılan, ayak pedallarıyla hava üfleyerek çalışan “harmonium” bulunmaktadır. Bu bahçenin sağında

duvara bitişik duran aynalı çiçeklikler ve bahü ise farklı yalılardan alınmıştır. Yazlık bahçe ile kışlık bahçe, ailenin Art Nouveau akımına hayranlıkları sebebiyle süslemelerle birbirinden ayrılmıştır.

Yazlık Bahçe

Yazlık bahçede plak şeklinde tasarlanmış masalar ve nota seklindesandalyeler yer alıyor. Gramofon barın arkasındaki raflarda evin orijinal mutfak eşyaları bulunuyor. Ayrıca Lale Manço ile Barış Manço'nun birbirlerine hediye olarak, ilk sevgililer gününde aldıkları kırmızı fincantakımı da bu alanda sergileniyor. Kafe olarak kullanılan bu alanda ayrıca sanatçının birlikte müzik yaptığı gruplara ait orijinal duvar afişleri de yer almaktadır. Bahçede Barış Manço'nun kahramanların dan "Süper Babaanne" ve "Arkadaşım Eşek" heykelleri ziyaretçilere nostalji yaşatmaktadır.

Albümleri:

Mançoloji" (1999), Live in Japan (1996), Müsaadenizle Çocuklar (1995), Mega Manço (1992), Darısı Başınıza (1989), 30. Sanat Yılı Full Aksesuar Manço-Sahibinden İhtiyaçlar (1988), Değmesin Yağlı Boya (1986), 24 Ayar (1985), Estağfirullah... Ne Haddimize! (1983), Sözüm Meclisten Dışarı (1981), 20. Sanat Yılı Disco Manço (1980), Yeni Bir Gün (1979), NickThe Chopper (1977), BarışMancho (1976), Sakla Samanı Gelir Zamanı (1976), 2023 (1975), Dünden Bu Güne (1972)

Aldığı Başlıca Ödüller:

*Türkiye Cumhuriyeti: Devlet Sanatçısı (1991) *Hacettepe Üniversitesi: Onursal Doktora Ankara (1991) *Soka Üniversitesi: Uluslararası Kültür ve Barış Ödülü Tokyo, Japonya (1991) *Belçika Krallığı: Leopold II Şövalyesi Nişanı Brüksel, Belçika (1992) *Fransız Kültür Bakanlığı: Edebiyat ve Sanat Şövalyesi Nişanı Paris, Fransa (1992) *Türkmenistan Cumhurbaşkanlığı: Türkmen Vatandaşlığı Aşkabat, Türkmenistan (1995) *Min-On Vakfı: Yüksek Şeref Madalyası Tokyo, Japonya (1995) *Pamukkale Üniversitesi: Onursal Doktora (1995) *Gazeteci ve Yazarlar Vakfı: Hoşgörü Ödülü (1996) *LiegePrensliği, Onur Vatandaşlık ve Altın Perron Nisanı, Belçika (1997)

7'den 77'ye Herkese Sevgilerle...

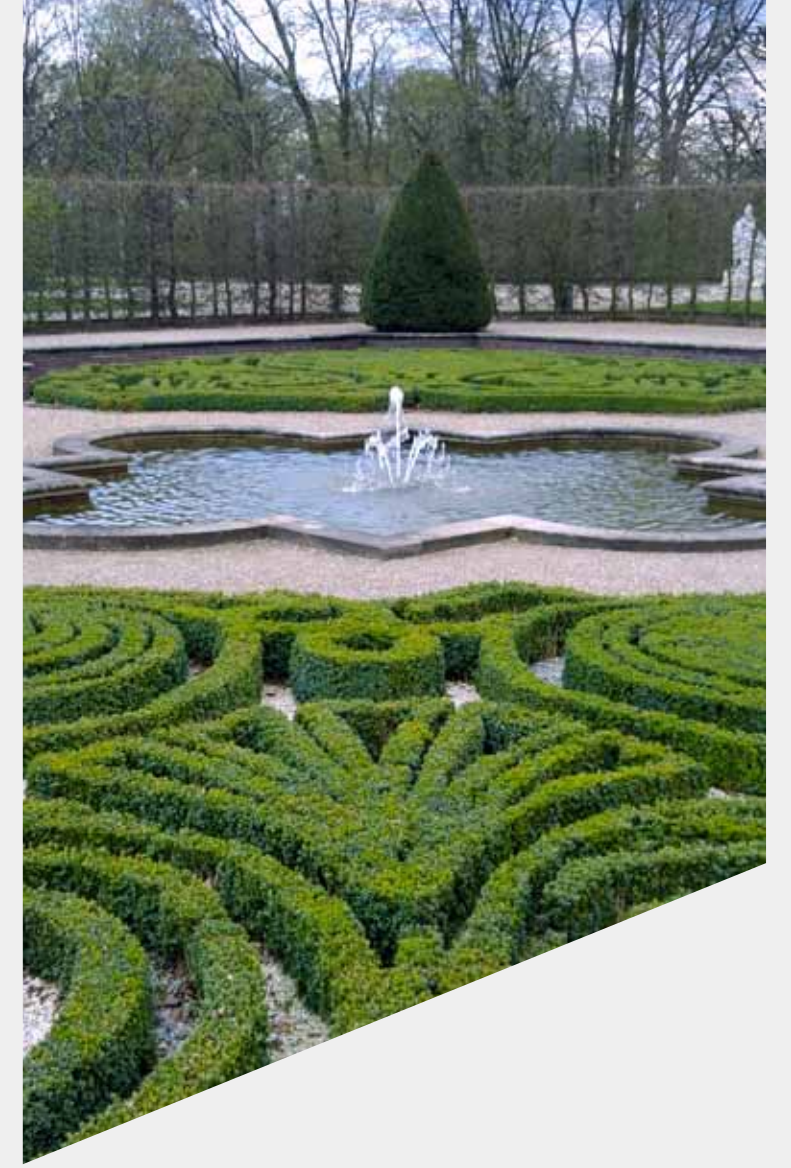

ÇOCUKLARIMIZA BIRAKACAĞIMIZ BAŞKA BİR TÜRKİYE YOK

Yazı ve Fotoğraflar: Tuğba Hilal Kabakçı

Aşktan Gelen Güzellik...

Herrenhausen Sarayı ve Bahçesi

Geçtiğimiz Nisan ayında iş ziyaretlerimden birini Almanya'nın Aşağı Saksonya Eyaleti'nin 514 bin nüfuslu başkenti Hannover'e yapmıştım. Hannover, tarihî ve doğal dokusu ile Almanya'nın en güzel şehirleri arasında yer alıyor. Gittiğim yerlerde işten fırsat bulduğum sürece şehrin görülebilecek mekânlarını ziyaret etmeyi herkes gibi ben de çok seviyorum. Hannover ile ilgili gitmeden önce yaptığım araştırmalarda en gözde turistik mekânı olan Herrenhausen Garten'ı keşfetmiştim. Ancak burası hakkında detaylı bir bilgiye maalesef ulaşamadım.

Atatürk Havalimanından üç saatlik bir uçuş ile kolayca ulaşabileceğiniz bu şehir Herrenhausen sarayına ve onun göz alıcı bahçesine de ev sahipliği yapmakta. Herrenhausen Sarayı, Hannover krallarının bir mirası olarak günümüze kadar gelebilmiş. Saray ilk kez 18. Yüzyılın ilk çeyreğinde inşa edilmiş. Yazlık bir saray ve bahçe düşüncesi ile yaptırılmış. Hannover prenslerinin 1714 ve 1837 yılları arasında Londra'da bulunmalarından dolayı bu bahçe ve saray çok

nadir kullanılmış, Hannover Krallığı'nın 1866'da çözülmesinden sonra eski önemini kaybetmiş. 1936 yılında bahçe Barok tarzı ile restore ediliyor. İkinci Dünya Savaşı'nda hasar gören saray ise 21. Yüzyılın başına kadar restore edilmemiş. Sarayın bir kısmı günümüzde müze olarak kullanılıyor. Girişte gişeden biletlerinizi alıp buradaki yolculuğunuza başlayabilirsiniz. Bilet tek kullanımlık ve yalnızca bu müze için kesiliyor. Fiyatı 8 euro. Giriş ve çıkışlar aynı yerden yapılıyor. Bu yüzden genişçe bir müze şöp kurulmuş ve içeriye girerken kendinizi alışveriş yapmaktan alıkoyamıyorsunuz. Museumshop'ta sarayın maketlerinden bu güzel bahçelerin adına yaptırılan Prenses Sophia'ya ithaf edilmiş pek çok hediyelik eşya görebilirsiniz.

Müze koleksiyonunda ayrıca soylu kadınlara ait kıyafetler ve kızak tahtlar, yemek takımları, metal bir tabut, bitkisel ilaçlar da dikkat çekiyor. Her bir eser bir platform üzerinde cam vitrinlerde sergileniyor ve dijital ekranlarda farklı dillerde ayrıntılı bir şekilde anlatılıyor.

Ekranın bulunmadığı yerlerde yerde ya da duvarda İngilizce ve Almanca anlatımlar mevcut. Bu da müze içinde kalma sürenizi uzatıyor. Ancak anlatımlarda Türkçe maalesef yok. Boyanmış Paskalya yumurtalarını seviyorsanız burası tam da size göre bir yer. Her sergi galerisinin sonunda bir yumurta koleksiyonu karşılıyor sizi. Rengârenk üzerinde masal kahramanları ve naif ince desenlerle süslenmiş irili ufaklı pek çok yumurta meraklılarını bekliyor.

Bizim kültürümüzde saray denilince göz alıcı süslemeleri ile büyük görkemli bir yapı canlanıverir gözümüzde. Bahçe kültürümüz sarayda dahi olsa geleneksellikten uzak kalamamıştır. Ancak Herrenhausen Sarayı olabildiğince sade bir şekilde inşa edilmiş buna karşın Büyük Barok Bahçesi olağanüstü güzellikte ve 800X450 m. büyüklükte tasarlanmış. Öyle ki bahçenin güzelliği saray binasını bile kapatmış. Amacın burada saraydan ziyade bahçeye dikkat çekmek olduğunu düşünüyorum. Müze ziyaretiniz bittikten sonra yine bilet gişesinin ve

Museumshop'un bulunduğu alandan biletinizi göstererek bahçeye geçebilirsiniz.

Bahçe ve sarayın ziyaret saatlerinin farklı olduğunu da burada hatırlatmak gerekir. Bizim yaşadığımız trajikomik hadiseyi sizlerin yaşamaması için bazı hususları hatırlatacağım. Burayı ziyaret etmeden önce internette kapanış saatlerinin saray için 18.00 bahçe için 20.00 olduğunu okumuştuk. Proje toplantısından fırsat bulduğumuz son bir saati müze gezisine ayırıp iki saatte de bahçeyi gezeriz diye düşündük. Müzeye girerken mont ve çantalarınızı alt kattaki küçük dolaplara bir Euro karşılığında bırakmak zorundasınız. Daha sonra eşyalarınızı alırken paranızı da alabilirsiniz. Biz de eşyalarımızı bıraktık. Bahçeye soğuk olduğu için montlarımızı alıp çıktık. Kendimizi bahçenin büyüüne kaptırıp bir saat kadar fotoğraf çektik gezdik. Saat 19.10 da girdiğimiz yere gidince müzenin kapanmış olduğunu fark ettik. Bu defa bahçenin içinde çıkış yolları aramaya başladık ama ana binaya girmemizin mümkün olmadığını anlamamız uzun sürmedi. Müzede bir gece filmindeki gibi burada mahsur kaldığımızı düşünürken bahçenin ana caddeye bakan kısmındaki küçük turnikeyi fark ettik. Kendimizi dışarı attık ancak çantamız, cüzdanımız, her şey müzedeki dolapta kalmıştı. Önce tıpkı Türkiye'deki gibi bir müze görevlisi bulur açtırırız diye düşünmüştük ancak Almanların aşırı disiplinli ve kuralcı bir millet olduğu gerçeğini unutmuştuk. Sarayın bir bölümü konferans merkezine dönüştürülmüş buraya girerek danışmada duran iki kişiye durumu anlattık ve bize burada güvenliğin özel cihazlarla sağlandığını dolayısıyla

personel olmadığını söyledi. Bize yardımcı olmak adına telefon görüşmeleri yaptılar ama sonuç hep olumsuzdu. En sonunda müze görevlilerinden biri 20 Euro karşılığında gelmeyi kabul etti. İki kişi nezaretinde çantalarımızı alıp oradan ayrıldık. Bu durum bize internetteki bilgilere her zaman itibar etmememiz gerektiğini bir kez daha gösterdi. Bahçenin kapanış saatinin 19.00 olduğunu da öğrenmiş olduk.

Bu kısa tecrübe paylaşımından sonra bu görkemli bahçeden bahsedelim biraz. Öncelikle söylemek gerekir ki bu bahçe büyük bir aşkın ürünü... Prenses Sophia için yapılmış ve bahçede onun da heykellerini görmek mümkün. Bahçe GrosserGarten, Berggarten, GeorgenGarten, Welfengarten olmak üzere 4 bölümden oluşuyor. Burada sarayı da için alan ve temelini oluşturan GrosserGarten yani Büyük Bahçe'yi anlatacağız. Çünkü diğer alanlar müze kapsamı içinde değil halkın vakit geçirebileceği alanlar olarak ziyarete açık.

Büyük Bahçe'ye sarayın hemen yanında küçük bir avludan geçerek giriyorsunuz. Hemen sonra sağ tarafınızda kralların halkı selamlamak için kullandıkları bir bölüm karşılıyor sizi. Bu anıtsal çeşmenin hemen karşısında Herrenhausen Bahçeleri Barok tarzı süslemeleri ile sizi büyümlü bir dünyaya götürmeye hazır. Aslında burası "bahçe" kavramını tam karşılamakla beraber akla gelenden daha sıra dışı bir yer. Bahçe içinde bahçeler... Öncelikle birbirine paralel 8 adet süslemeli ve özenle işlenmiş bahçeler çıkıyor karşınıza her birini birbirinden farklı kompozisyonlara sahip beyaz mermerden yapılmış heykeller koruyor. Ortasındaki büyükçe havuzdan gelen su

ve kuş sesleri ile çiçek kokuları birleşince huzurun ortasında buluveriyorsunuz kendinizi. Biraz daha ilerledikten sonra genişçe bir alanda bir kadın heykeli görüyoruz. Tam da tahmin ettiğimiz kişi... Prenses Sophia... Biraz daha ilerisinde ise yanan sarayın tek bir giriş kalıntısını görüyoruz. Sarayın ilk kurulduğu yerin aslında Büyük Bahçenin sonunda olduğunu fark ediyoruz....

Prenses Sophia Heykeli

Biz vakit darlığından dolayı bu olağan üstü bahçelerin yalnızca bir bölümünü gezebildik. Bir gün Almanya'ya yolunuz düşerse Hannover'e mutlaka uğrayın. Şehre girdiğiniz andan itibaren bu bahçeler karşılayacak sizi ve siz, tarih ve doğanın bir Avrupa kentinde insan eli ile nasıl şekillendiğini görmek için heyecanlı ve bu aşk dolu bahçelerde huzurlu vakitler geçireceksiniz...

Açılış 09.00/ Kapanış 18.00 (müze için) – 19.00 (Bahçe için)/ Giriş ücreti: 8 Euro

Ulaşım: Hannover'in en merkezi yeri Kröpcke'den raylı sistemle kolayca ulaşabilirsiniz.

KOM PEN
PVC KAPI PENCERE SİSTEMLERİ

yaşam alanlarınızdaki ferahlık

Kombassan

www.kompen.com.tr

BENİ AĞLATAN FRANSIZ MAYA

Hazırlayan: Mehpare Sözen

Batum doğumlu Sultan Vahdeddin'in Bahriye nazırı ve başyaveri Ahmet Avni Paşa annemin dedesi ve Sultanla San Remo'da yaşamış. Oradan Lübnan'a geçmiş. Anneannem bir Lübnanlıyla evlenip Fransa'da yaşamış. Teyzelerim Fransa'da doğmuş. Annem ise Beyrut'ta. Ahmet Avni Paşa Harbiye Nazırı Gürcü Şakir Paşa'nın damadı idi. Sultan II. Abdülhamit'in eşi Bidar Hanım'ın annesi Şahika İffet Lortikapanidze Avni Paşa'nın akrabasıdır. Dolayısıyla ben hem iki paşa ile hem de II. Abdülhamit'in ikinci eşi ile akrabayım.

— Maya sen kimsin? Fransız bir hoca mı? Osmanlı torunu mu? Hepsinden biraz mı?

— Batum doğumlu Sultan Vahdeddin'in Bahriye nazırı ve başyaveri Ahmet Avni Paşa annemin dedesi ve Sultanla San Remo'da yaşamış. Oradan Lübnan'a geçmiş. Anneannem bir Lübnanlıyla evlenip Fransa'da yaşamış. Teyzelerim Fransa'da doğmuş. Annem ise Beyrut'ta. Ahmet Avni Paşa Harbiye Nazırı Gürcü Şakir Paşa'nın damadı idi. Sultan II. Abdülhamit'in eşi Bidar Hanım'ın annesi Şahika İffet Lortikapanidze Avni Paşa'nın akrabasıdır. Dolayısıyla ben hem iki paşa ile hem de II. Abdülhamit'in ikinci eşi ile akrabayım.

Murat Bardakçı büyük teyzem Fitnat Türkmenelli ile röportaj yaptı Şahba-ba kitabını yazarken. Osman Öndeş 'Vahideddin'in Sırdaşı Avni Paşa Anlatıyor' kitabında ailemi anlattı.

(Maya, Sorbonne Üniversitesi Fransız sanatı ve edebiyatı mezunu ve bir devlet üniversitesinde Fransızca dersi veriyor. 10 senedir Türkiye'de yaşıyor. Eski eşi Dubai'den sıkılınca Singapur, Türkiye ya da Yunanistan seçeneklerini sunuyor. O da "Türkiye olsun, köklerim orda." diyor eşine.)

Savaşçı olmasam dayanamazdım! Diğer arkadaşlarım 1-2 senede Fransa'ya geri döndü. Bizim kültürümüz sokaktaki Türk halkının kültürüne uymuyor.

Biz herkese gülümsüyoruz, Türklerle utangaç. Kadın iyi günler deyince kibarlık olarak algılanmıyor. Eve yakın bir şarküteride satıcılara hep gülümseyip sohbet ediyordum. Sonra bir öğrendim ki arkamdan ileri geri konuşup hakaret ediyorlarmış. Sahibine gidip durumu anlattım ve bir daha onlardan alışveriş yapmayacağım gibi arkadaşlarıma da durumu anlatacağımı söyledim. Sahibi elemanları adına özür diledi ve onlara dilediğimi söyleyeceğimi bildirdi. Ben de onlara dedim ki "Bundan sonra içeri girince yere bakın, bana bakmayın." O gün bugündür yere bakıyorlar ve ne "Günaydın!" diyorum, ne de "İyi günler."

Biz de araba, yayayı görünce durur.

Burada durmuyor. Üniversite çıkışında bile durmuyorlar. Onlarla da savaşıyorum. Diyorlar ki, “70 milyon insan var, sen mi öğreteceksin.” Bir kişi öğrense yeter!

Türk Fransızca hocalarının Fransızcadaki yanlışlarını iyi niyetle düzeltiyordum ama anladım ki Türkler eleştiriye açık değil. Benle konuşmamaya başladılar. Ben güzel giyinmeyi seviyorum. Yargılıyorlar. “Buraya mankenlik yapmaya mı geliyorsun” diyorlar. Zavallı olacaksın, o zaman kabul. Şarkı çalarak ders işledim. Şikâyet ettiler. Bu şekilde Fransızca kelime öğretmek, akılda tutmak daha kolay hâlbuki. (Gerçekten 1983’de üniversite İngilizce hazırlıktaiken bize de aynısını yaparlardı. Üstünden bunca sene geçmesine rağmen bu nasıl sorun olabiliyor anlayamadım.) Müdür bana “İşini yap, ortalarda dolaşma!” dedi. Oysa ben dersten sonra da öğrencilerle sohbet

ediyordum. ‘Öğrencileri kendine âşık ediyor’ dediler. “Ayıp!” dedim, “Saygısızlık bu! Ben hocayım, ne yaptığımı biliyorum.” Biraz Türkçe öğrenince derste dil öğrenmenin zor olmadığını anlatmak ve buzları kırmak için Türkçe konuştum beni gene şikâyet ettiler, “Derste Türkçe konuşuyor...” diye.

Ama öğrencilerim diyor ki, “Bizi aynı seviyede görüp insan olarak davranıyorsunuz, emir vermiyorsunuz. Korku içinde yaşamıyoruz. Biz öğretmenlerimizden bu arkadaşça, insanca tavra alışık değiliz. Sizi sevdiğimiz için, üzmemek için hata yapmamaya çalışıyoruz. Diğerleri bize aptal, diyecek diye korkuyoruz.” Dersi anlamıyorlarsa, ne malum belki de ben aptalımdır!

— **Neden özel okul düşünmedin peki? Neden devlet üniversitesinde kaldın?**

— Ben buraya bir inançla hizmet için geldim, bana ihtiyacı olana yardım edeceğim inancıyla! Para verince eğitimi

herkes alır. Şımarık çocuklara öğretmek istemiyorum. Benim gibi Sorbonne mezunu bir öğretmene kolay erişemeyecek çocukların hayatına dokunmak, onlarda bir farklılık yaratmak istiyorum çünkü onlar da benim hayatıma bir şeyler katıyor ve farklılık yaratıyor.

— **10 sene öncesinin Türkiye’sinden bugüne ne fark var?**

— O günlerde kızların kafasını zorla açıyorlardı. Yanlış buluyordum. Kimseye karşı önyargım yok ama bana karşı da olmamalı. Taksicinin terzinin “Demek Müslüman değilsin, yazık!..” demesinden hoşlanmıyorum. Bana “Hayırlı cumalar!” denmesini istemiyorum, ben onlara “Hayırlı pazarlar!” demiyorum. Çok inşaat var, şehir daha karışık. Ulaşım ve hastaneler düzeldi. Kuyruklar daha az.

— **Peki, Türk halkıyla Fransız halkını karşılaştırsak?..**

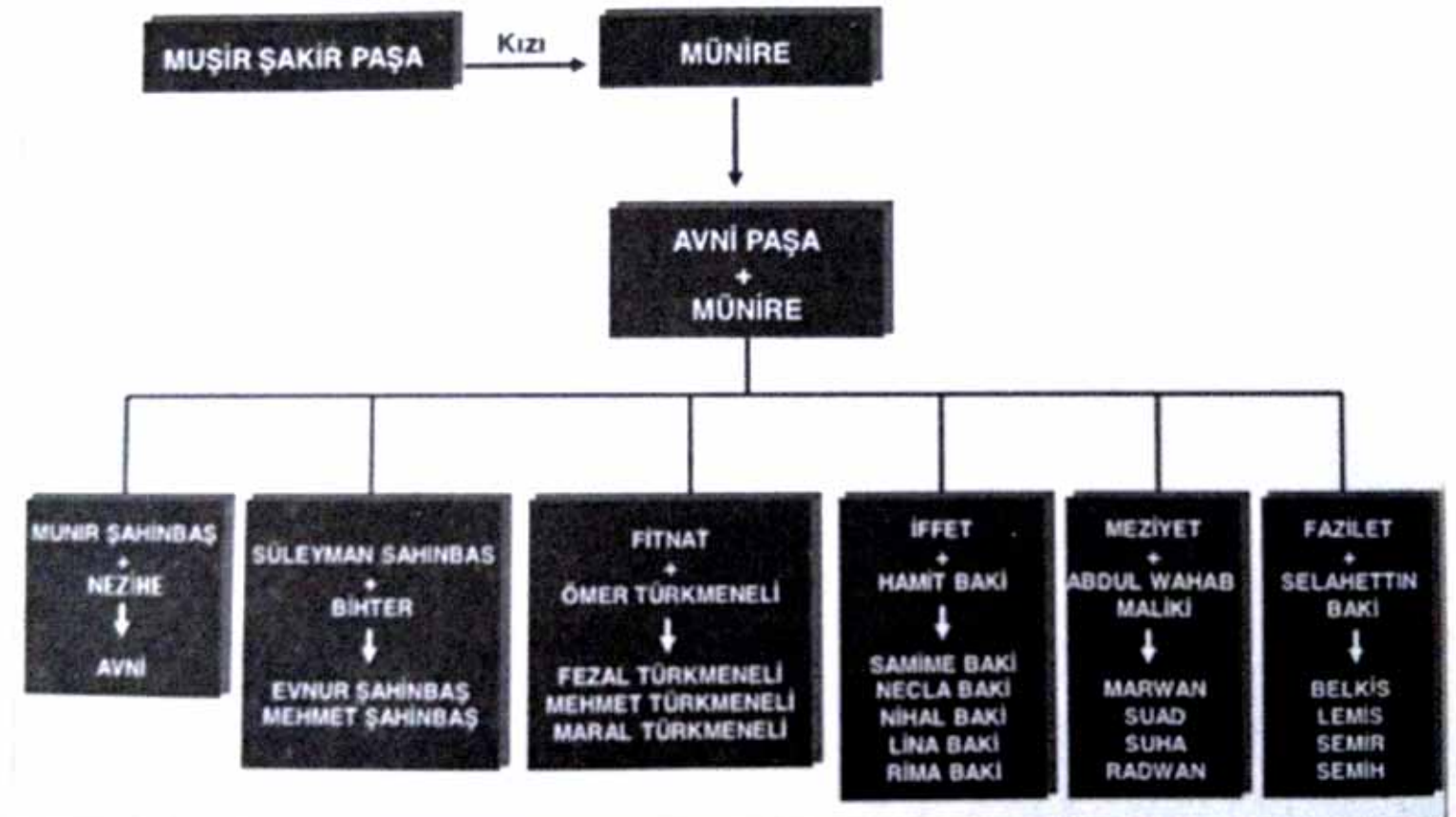
— Türk erkekleri sahipleniyor, Türk kadınları da bundan hoşlanıyor. Bence buna gerek yok. Karşılıklı güvenip serbest bırakmak lazım. Erkekler annelerine çok düşkün, kimi zaman hastalık derecesinde. Türk kadınları çekingen. Hep “Babam, abim, kocam, komşum ne der!”

diye yaşıyor. Herkes “yanındaki kim”, “Ne giydin?”le ilgili. Kültürel yapınız bizden farklı.

Türkiye’nin güzel taraflarına gelince sokakta düş, on beş kişi koşar. Hele yabancysan akan sular durur. Merhamet var! Doğum günüm deyince esnaf pasta ikram ediyor. Bakkal peynir tattırıyor. Lokanta “Sana ne yapalım?” diyor. Arkadaşlarım diyor ki, “Maya, bunlar senin karakterinden kaynaklanıyor”. Asla! Fransa’da da ben aynı Maya’yım. Hiç böyle bir tavırla karşılaşmıyorum. Nefret ediyorum artık Avrupa’dan, dönmem! Fransızlar son 5 senedir “Yabancılar gelmesin!” diyorlar. Burada ise “Kıyamam, yazık, açalım kollarımızı!” diyorlar.

Geçen gün trafikte polis yakaladı. Yabancı öğretmen olduğumu anlayınca “Öğretmen yanlış yapıyorsa ben halka ne diyeyim, buyurun, devam edin!” dedi. Samimiyet var! Fransa’da kurallar var.

Annem “Orada terör var, para da kazanmıyorsun, dön artık!” diyor. “Mutluyum, yetmez mi?” diyorum, susuyor! Burada katkıda bulunuyorum, eser bırakıyorum, özel hissediyorum. Biz kralı deviren, özgürlüğe önem veren başkaldıran bir kültürün temsilcileriyiz. Özgürlüğün önemini öğretiyorum çocuklara. Bir

öğrencim Fransa'da hukuk okudu, diğeri Sorbonne'da okudu. Ailesi göndermek istemedi, korktu ben ikna ettim. Şimdi çok mutlular.

— *Hiç mi yok komik hikaye?*

— Olmaz mı? Sordum bir gün öğrencilere, "Carrefour ne demek bilen var mı?" Yok, tabii! "Canım, şehrin her köşesinde olan yavşak!" dedim. Çok güldüler. Meğer 'kavşak'mış doğru kelime. Türk öğrenciler de 'boku' diye okunan 'çok' anlamına gelen 'beaucoup' kelimesini kullanmaya çekiniyor ben de onlara gülüyorum.

Gelecek seneyi dört gözle bekliyorum. Türkiye'nin her köşesinden öğrenci geliyor. Diyarbakırlı, Rizeli, Vanlı öğrencimi şimdiden heyecanla bekliyorum.

"Paris'ten İstanbul'a dönünce toprağı öpmek istiyorum!" deyince gözyaşlarımı durduramadım artık!

AK ŞEHİR AŞKABAT

Yazı: Levent Ak Fotoğraflar: Ali Düz

Türkmenistan'ın başkenti Aşgabat gerçekte ak yani beyazlara bürünmüş bir şehir. Türkmenistan'ın Rusya dan ayrılmasından sonra baştan başa yenilenmeye başlayan şehirde, yapılan tüm binalar beyaz mermerle kaplanıyor. Aşgabat da ne yöne baksanız görkemli beyaz binalar görüyorsunuz. Bu nedenle şehrin sloganı "Ak şehir Aşgabat"

Altı milyon ülke nüfusun 1,5 milyonunun yaşadığı Aşgabat gezilmesi kolay bir şehir. Geniş caddeleri, içinde yeşil alanları, havuzları, sanatçı anıtlarının bulunduğu

parklar o kadar düzenli inşa edilmiş ki kaybolmanız olası değil.

Aşgabat'ı gezmeye şehrin önemli binalarının bulunduğu Ali Şir Nevai caddesinden başlayabilirsiniz. Beyaz, kubbeli ve sütunlu binalardan oluşan cadde de gezerken kendinizi bazen eski Roma da, bazense Babil uygarlığında hissedeceksiniz.

"Akşehir" olarak Şehir her ne kadar bu şekilde anılsa da, kendinizi adeta renk denizinin içinde hissedeceğiniz özgün kıyafetleriyle Türkmen insanının sıcaklığıyla

Şehirde, gözünüze takılan, sizi rahatsız edecek görsel ve çevresel kirliliğe rastlamazsınız. Ancak, İran'da oluşan çöl fırtınasının etkisiyle gökyüzünü kaplayan kum bulutlarının oluşturduğu kasvetli hava, ruhunuzu daraltmaya yetiyor.

Türkmenistan halıları dünyaca meşhurdur ve eyaletlere özgü halı motifleri bayraklarında yer alır. Halı o kadar önemlidir ki özel Halı Bakanlığı bile vardır. Aynı önem Ahal Teke atları içinde geçerlidir ve ülkede birde At Bakanlığı bulunur. Bu nedenle Aşgabat'ta ki halı müzesini

mutlaka görmelisiniz. Ülkenin çeşitli yörelerinde dokunmuş halıların yanı sıra, Dünya'nın en büyük halısı olarak Guinness rekorlar kitabına girmiş halıda bu müzede bulunur. Sonrasında değeri milyon dolarlarla ifade edilen atları görmeye at haralarının yolunu tutmalısınız. Halılarında, atlarında ülke dışına çıkartılmaları yasakmış. Ancak atlar güzellik yarışmaları sebebiyle zaman zaman ülke dışına çıkarılıyorlarmış. Devlet Başkanı Gurbanguli Berdimuhamedov'un, At bayramı anısına bize verdiği 30X40 cm ebadındaki küçük halılar, bandrollenip, gümrük kayıtları

alındıktan sonra çıkışına izin verildi.

Türkmenistan'da, her yılın Nisan ayının son Pazar günü düzenlenen At Bayramı, önemli etkinlikler ile kutlanıyor. At yarışları ve etkinlikler, Aşgabat'a yaklaşık 30 kilometre uzaklıktaki Uluslararası Atçılık Spor Kompleksi'nde yapılıyor. Arkadaşlarımızla birlikte katıldığımız etkinliklerde; gösteriler, fuarlar, genç jokeylerin at yarışı, atların güzellik yarışmasının seyrine doyum olmuyor. Devlet Başkanı Gurbanguli Berdimuhamedov 'da, bütün etkinliklere bizzat katılıyor. Sadece Türkmenistan'da

kutlanan At Bayramı'na, dünyanın birçok ülkesinden, özellikle Arap ülkelerinden çok sayıda at meraklısının akın ettiğine şahit olduk.

Aşkabat'ta pazarlar çok renkli. Özellikle dünya'nın en büyük açık hava pazarı olan gerçekten çölde kurulan çöl pazarını mutlaka gezmelisiniz. Yok un yok olduğu pazarda iğneden ipliğe ne ararsanız bulmanız mümkün. Genelde Rus ve Çin mallarının satıldığı pazarda Türkmenistan'a özgü eşyalarda bulmanız mümkün. Özellikle yün çorap patik, keçeden nazar için yapılmış bileklikler ve geleneksel kıyafetler.

Aşkabat'ın en büyük camii Türkmenbaşı'nın ruhu camisi de gezmenizi önereceğim yerlerden. Eski devlet başkanı Türkmenbaşı'nın türbe sininde bulunduğu caminin minarelerinde ve iç kubbe kenarlarında Türkmenbaşı'nın söylediği özlü sözler işlenmiş.

Şehirde onlarca yeşil alan ve park var. Fakat içlerinden bir tanesi Aşkabatlılar için önemli. Millet parkına gelin, damat ve yakınları düğünden önce mutlaka uğruyor, fotoğraf çektiriyorlar. Gelin 40 kg ağırlıktaki gelinliğiyle damatla parkı geziyor. Şansınız varsa özellikle Çarşamba günleri

yapılan bir düğüne denk gelirsiniz.

Birde şehrin 10 km uzağında serhat yoluna gitmenizi tavsiye edebilirim. Biri 7 km diğeri 32 km uzunluğundaki sağlık yolu görülmeye değer. Binlerce basamaktan oluşan Çin Seddi gibi bir yol. Aşkabatlılar hafta sonlarında bu yola spor yapmaya

gidiyorlar.

Sonrasında nerelerini gezeceğinizi Ak Şehir Aşkabat size söyleyecektir. Şehre varıp ben geldim demeniz yeterli...

MUTLAKA YAPIN

Halı müzesini mutlaka gezmelisiniz

Türkmenbaşı ruhu camisi

Dünyanın en büyük pazarı olan çöl pazarı- nı mutlaka görmelisiniz

Türkmen pilavını mutlaka tatmalısınız.

Türkmen kavununun lezzetini denemeli- siniz.

Ali Şir Nevai caddesini boydan boya geç- melisiniz.

Ahal Teke cinsi Atlarını mümkün olursa görmeden dönmemelisiniz.

Pazarda keçeden nazar yapılmış gelenek- sel bilekliklerden almalısınız. Tabi vazge- çilmez takke ve yün çoraplardan.

Serhat yolu denilen sağlık yoluna gidin.

NOT:

Türkmen halıları meşhur olmasına rağ- men ülkeden çıkartılması yasak. Hatta gümrük sonrası havaalanında satılan ha- lılarda bile sorun çıkabiliyor.

Ülkede çok fazla kutlama ve bayram var. Kavun bayramı gibi ilginç bayramlar var.

Benzin belli bir litreye kadar ücretsiz. Son- rasında da çok ucuz. Aynı şey doğalgaz, elektrik ve su içinde geçerli. Bu nedenle Türkmenistan da bunların ücretsiz olduğu kulaktan kulağa yayıla gelir.

Günlüğü 30 dolara şoförü ile birlikte bir araç kiralayabilirsiniz. Yada yoldan geçen herhangi bir araca el kaldırıp gideceğiniz yere bir ücret belirleyerek gidebilirsiniz.

Oteller fiyatlarına rağmen kötü. 70 dolara kalacağınız bir otel yıldızsız bile olabiliyor. İyi otellerde Fiyatlar yüksek. Orta Asya'nın tek yedi yıldızlı oteli Aşkabat'ta bulunuyor. Geceliği 500 Euro dan başlıyor.

YEMEK

Birkaç Türk lokantasının dışında lokanta denilebilecek yerler yok. Genelde pazar- larda yada mahalle aralarında tezgahlarda

çeşitli börekler satılıyor.

HÜNKAR
INTERNATIONAL HALAL TRAVEL

0212 213 66 77 | hunkarturizm.com

Detaylı bilgi ve rezervasyon için size en yakın acentamıza müracaat ediniz.

Modern Çağın Robin Hood'ları
Sinem ve Murat

Yazı: Mehpere Sözüner Fotoğraflar: Hobbithouse

Balat'ı bilirsiniz! Camileri, sinagogları, kiliseleriyle bir Osmanlı semtidir, buram buram tarih kokar. O yüzden de farklı kültürlerin beraber var olduğu bir mahalle sıcaklığı vardır. Bugün göçmenlerin, mültecilerin uğrak yeri olduğundan da köşe bucak fakirlik sarmıştır sokaklarını...

Konumuzun kahramanları Sinem ve eşi Murat, Dolapdere'de bir bitpazarında tanışmışlar. Sinem'in beğendiği takıya Murat önce el atıp satın almış ve Sinem'e hediye etmiş ve 'Hayat paylaşınca güzel!' demiş, 'Ee bana da bir çay ısmarlarsınız artık!' diye eklerken.

Nerden bileceksiniz ki size döküntü gelenlerin bir başkasına hazine gelmeyeceğini? Ben de ailenin eskicisiyimdir mesela. 'Atmadan bana gösterin!' derim, tüm aile efradına... Sinem ve Murat'ın yarattığı 'bysatkurtul' adındaki geri dönüşüm

projesi kapsamında yüzlerce insan evindeki fazlalıklarını satıp kurtulmuş. Satılmayanlar ne mi olmuş? Eee onlar için de yeni bir proje oluşturmuşlar! 'Paylaş Kurtul-Hayat Paylaştıkça Güzel'. Satılmayan eşyaları ihtiyaç sahiplerine iletmışler. İki yıldır bu proje devam ediyor. Sonrasında 28m²'lik Balat'ın en küçük binasını kiralamışlar. Açık gardirop-açık su-açık mama-açık oyuncak-açık kitap-açık kıyafet-açık müze-açık yemek... projelerini hayata geçirmişler.. 'Toplumda büyük bir sinerji ve farkındalık oluşturdu bu projelerimiz. Hobbit House - Balat / ekolojik kahvaltı evimizin gelirinin %40'ını bu oluşturduğumuz sosyal sorumluluk projelerimize aktarıyoruz' diyor Sinem.

— Peki Murat, en çok eşyayı kimler getiriyor?

— Üniversite öğrencileri ve entelektüel toplumsal duyarlılığı olan gelir durumu yüksek kesim, projelerimize sahip çıkıyor. Bursa'dan, Ankara'ya, Balıkesir'den Kocaeli'ye kadar Türkiye'nin farklı şehirlerinden kargoyla kıyafet ve kitap geliyor.

Sinem ekliyor, 'önce hiç paranın geçmediği Birinci Balat Çocuk Karnavalı yaptık imece usulü, ardından da 22 Mayıs'ta Balatlı bir Roman ailenin çocuğu olan Muhammed'in sünnet şöleni'...

Paylaş Kurtul-Hayat Paylaştıkça Güzel kapsamında mahallesinde, sitesinde, işyerinde kıyafet, kitap ve oyuncak toplayanlar

oluşmuş. Fener- Balat-Ayvansaray'da ihtiyaç sahiplerine ve çocuklara 10 bine yakın ikinci el temiz kıyafet dağıtıyorlarmış... Bu, çift yönlü bir proje. İhtiyaç sahiplerine yardım ederken, aynı zamanda ekosistemin sürdürülebilir bir geri dönüşümle yaşaması için uğraşıyorlar. Murat ve Sinem yıllardır kıyafetlerini 1-2 TL'ye geri dönüşümden alıyormuş. 'Hem çok ucuz, hem sağlıklı ve sürdürülebilir. Yamalı pantolonlarımız bile var diyorlar'.

Paylaş Kurtul-Hayat Paylaştıkça Güzel projesi aslında sosyal medyanın ne kadar güçlü olduğunun bir kanıtı. Gelip görenler, arkadaşlarıyla dostlarıyla paylaşmış sosyal medyada. Onlar boy boy ilanlar vermemiş billboardlarda, gazetelerde, dergilerde! Sosyal medyada konuşulmaya başlanınca bu proje basın ve medyanın da ilgisini çekmiş elbet. Dolayısıyla da onlarca kurum, firma, dernek ve vakıf işbirliğinde bulunmak istemiş ama onlar kabul etmemiş. Neden mi? Bu projenin tüm toplumun bireylerinin kişisel sinerjisiyle yürüyen bir sivil inisiyatif dalga olarak kalmasını istemişler. Bi-

rey burada, aynada kendini görüp tarihe paylaşım adına bir dipnot düşüyor... Anılarını saklayıp, eşyalarını başkalarıyla paylaşın diyorlar. Anlayacağınız çocukluğumuzdan anı olarak kalan mahalle dayanışma kültürünü canlandırıyorlar, hatırlatıyorlar.

Bundan sonraki adımınız ne olacak peki? 'Projeye başlarken bulunduğu mahallede bir imece ve paylaşım kültürü yaratmak için yola çıkmıştık ancak Paylaş Kurtul-Hayat Paylaştıkça Güzel, Yerkürenin Dayanışma Evi'ne dönüştü. Şimdi üzerimizde toplumsal bir sorumluluk oluştu, dostlarımız

dernekleşmek gerektiğini söylüyor. Buradan da üniversiteli öğrenci dostlarımıza ve öğrenci kulüplerine bir çağrımız var: Herkes kendi okulunda ve mahallesinde gönüllümüz olabilir. Gelin her üniversiteye Paylaş Kurtul-Hayat Paylaştıkça Güzel açık gardirop-ları kuralım ve biz oralarda toplanan eşyaları gelip alıp ihtiyaç sahiplerine ulaştıralım. İyilik yap denize at anlayışımızla iyilik hareketimiz devam edecektir.

Söz üstüne söz söylenmezmiş deyip başarılar diliyoruz...

HASAN KULU

yıldızsuntamdf
BÖLGE BAYİİ

MOONLOC®
MOONLOC BÖLGE BAYİİ

mufa ply
plywood

Rusya - Brezilya - Avusturya
Romanya Plywood

İnşaatlık ve Doğramalık Kereste
Fınnlı Masif Çam ve Kayın Parke
Fınnlı Taban Lambri Döşeme Tahtası
İthal OSB ve PLYWOOD
İthal Laminant Parke - Isıl İşlem
Ahşap Palet ve Sandık
İthal Kamelyalık Kereste - F. Joint
Lamine Profil ve Panel

HASAN KULU

0332 248 91 84 - 248 30 95

Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sokak No:47 42300 Selçuklu - Konya
www.hasankulu.com - info@hasankulu.com
Faks: 0332 249 31 76

Bir Kitap İnsanın Hayatını Değiştirir mi?

Yazı ve Fotoğraflar: Fırat Şahin

Uzun yıllar beyaz yakalı olarak, uluslararası bir şirketin yönetici kadrosunda çalışmak, insanın hayatında pek çok özveride bulunmasını da gerektiriyor. Parıltılı ve ışıltılı genel müdürlük binalarında çalışmanın da bir bedeli vardı tabi ki; bu da kendiniz olmaktan uzaklaşmak ve sistemin istediği gibi yaşamak, çok seyahat, bitmeyen toplantılar ve fikir olarak ortak olmadığınız kararların uygulanmasına gözetmenlik yapmak.

İşte böylesine bir ortamdan kaçış için başlandı deniz ve yelken sevdasına. Başını alıp gitmek, kendi kendine kalabilmek, az da olsa uzaklaşmak bunaltıcı ve sahte ortamlardan.

Ve sonra amatörce ilk yelken derslerine başladım kızımla. Nasıl bir başlangıç yaptıysak, aylardan Mart ve hava

sıcaklığı 3 dereceyi gösterirken biz ders alıyorduk Günce Hoca'dan. Sonrasında Marmaris'te haftalık yelken tatilleri ile pekiştirmeler, kıyı kıyı Sabine Hoca'nın gözüne girmek için pür dikkat her şeyi zihne kaydetmeler...

Bir şehir efsanesi vardır ya "Bir kitap okudum ve hayatım değişti", ben bunu hayatımda yaşadım gerçekten. Nasıl mı? Dinleyin o zaman...

Yelken, deniz ve tekne sevdası bir kez aklınıza girdiği zaman, artık tekne fuarları kaçınılmaz çekim alanlarından biri oluyor. Böyle bir tekne fuarında, denizcilik ve yelkenle ilgili kitaplar satan bir standın önünde ilk o kitabı gördüm;

İsmi, Dünya Varmış ve yazarı Ekrem İnözü...

Öylesine akıcı bir dille yazılmış ve öylesine cezbeden fotoğraflarla doluydu ki, imrenerek defalarca okudum ve neredeyse her sayfasını ezberlemiştim. Fotoğrafların altındaki açıklamalarına bakmadan neresi olduğunu bile söyleyebilirdim. Kimdi Ekrem İnözü? Başladım araştırmaya.

Ekrem İnözü, 2004-2007 yılları arasında teknesi Anouk ile yapmış olduğu dünya seyahatini bu kitapla ölümsüzleştirmişti. Kendisi, Sadun Boro üstadın dostlarından ve denizciliğin, yelkenciliğin mütevazı duayenlerindendi. İşte burada sosyal medyanın gücü devreye girdi. Kendisini facebooktan takip etmeye başladım.

Ve bir gece facebook sayfasına bir ilan koydu Ekrem Ağabey. "İki kişiyiz, Akde-

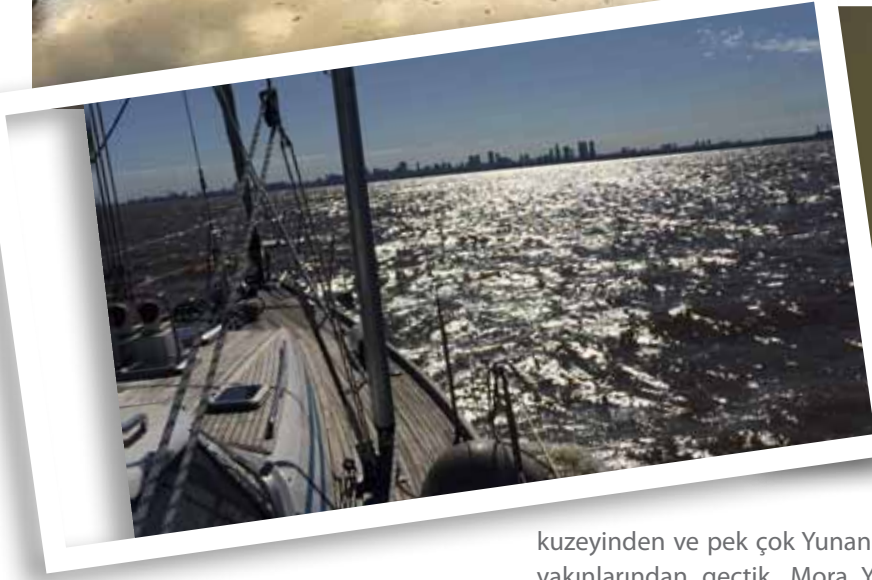
niz geçişi için bizimle gelecek 3. kişiyi arıyoruz" diye. İşte o an, "O kişi benim!" dedim kendi kendime. Ama aranan özelliklerin pek çoğu bende yoktu. Daha önce ne Okyanus geçişi yapmıştım, ne de Yacht Master derecem vardı. Paul Arden'in o ünlü sözü aklımda, "Ne kadar iyi olduğunuzun bir önemi yok, ne kadar iyi olmak istediğiniz önemli!" diye. Ben de o ekibe katılmayı çok istiyordum. Ve o gece Ekrem Ağabey'e çok dokunaklı bir mail yazdım. Kendimi anlattım, bu işi iyi bilmediğimi ancak çok istekli olduğumu, bu şansı bana vermesini istedim kendisinden. Ertesi sabah beni aradı, Bodrum'dan geldi ve Kalamış Marina'da buluştuk. Beni dinledi ve dedi ki, "Tamam kardeşim, sen bizimle geliyorsun..."

AKDENİZ GEÇİŞİ...

İşte bu macera böyle başladı... 8 Eylül'de Bodrum Turgut Reis D-Marina'dan törenle uğurlandık. Ekrem ağabey, kuzeni Aydın Ağabey ve ben, yaklaşık 5 yıl sürececek bir dünya seyahatinin çıkışında bir aradaydık ve bu tarihî anda, Anouk ekibinden olmak çok gurur verici idi. Benim için asıl "challenge(meydan okuma)" şimdi başlıyordu. Ekrem Ağabey gibi bir duayen ve öğrenilecek o kadar çok konu... Yelken, navigasyon, denizcilik, harita, motor, crew olmak... Neler neler...

İlk durak Yunanistan'ın Kos adası oldu. Burada Avrupa Birliği'ne giriş işlemleri yapıldı. İlk defa yelkenli bir tekne ile yurt dışına çıkmanın keyfini ve farklılıklarını yaşıyordum. Yelkencilere, gümrük po-

lisleri de, sahil güvenlikçiler de çok keyifli ve güven içinde davranıyorlardı. İşlemlerimiz bitince halatlarımızı çözdük Kos Adası'ndan ve Akdeniz'de batıya doğru yelken açtık. Akdeniz ve Ege'nin keştiği bu sular hiç de hafife alınacak denizler değilmiş. Karşıdan gelen dalga ve her yönden esen rüzgâr, teknemizi de bizi de hırpalamıştı ama ne önemi vardı. Sadun Boro'nun 50 yıl önce elektronik hiç bir aleti olmadan geçtiği rotadan gidiyorduk... Girit Adası'nın 25 mil

kuzeyinden ve pek çok Yunan adasının yakınlarından geçtik. Mora Yarımadası diye bildiğimiz Güney Yunanistan'ı geride bıraktıktan sonra Ion Denizi'nin yoğun gemi trafiği özellikle gece seyirlerinde ne kadar çok dikkat edilmesi gerektiğini öğretti.

Ve sonunda Sicilya Adası'nın haşmetli, dumanı tüten ve hâlâ aktif olan Etna yanardağının başı dumanlı görüntüsü, doğanın başedilmez gücünü hissettirdi bize. İtalya ana karası ile Sicilya'nın arasından, namı diğer Messina Boğazı'ndan geçtik. Ve sonra inanılmaz güzellikleri-

le insanın aklını alan Volcano, Salinas ve Ustica adaları... O kadar küçük ve izole durumdalar ki, insanın her şeyi geride bırakıp Robinson Cruiso gibi yaşayışı geliyor bu şirin adalarda.

Ve nihayet 7. günün sonunda, Sardegna adasının en güneyinde bulunan ve bence Akdeniz'in en keyifli kentlerinden biri olan Cagliari Marina'ya bağlandık. İtalyan kentlerinin o güzelim tadını her fırsatta hissettiriyordu bu güzel kent. Daracık sokakları, yüzyıllar öncesinden gelen kent dokusu, insanların her daim yardımsever ve Akdenizli sıcaklığı, deniz kültürünün yaratmış olduğu muh-

teşem mutfağı bu kente âşık olmanız için yeterli. Tek başına Cagliari ayrı bir yazı konusu zaten.

Burada birkaç gün dinlendikten sonra, tekrar yola çıktık ve bu seferki durağımız, Sardegna'nın hemen yanında minik bir ada olan San Antioco oldu. Burada tekneyle ilgili yaptırımımız gereken onarımları hallettik. Ama daha da önemlisi, böylesi küçük bir kasabada dahi, muhteşem bir kent meydanı,

minik ama emek verilmiş keyifli bir müze, cafeler ve restoranların nasıl da güzel bir kombinasyon içinde sosyal yapıya katkılarını görmek oldu.

İşlerimizi hallettikten sonra, bu sevimli İtalyan adasından ayrılıp Akdeniz'in daha batısına yelken basmaya devam ettik. İspanya açıklarında hedefimiz Malaga 'ya kadar gidip, orada mola vermektir ama deniz ve hava buna izin vermedi. Aniden patlayan bir fırtına,

10 dakikada kararan bir gökyüzü ve 5-6 metreyi bulan dalgalar bizi sığınacak bir marina bulmaya zorladı. Haritalarda marina olarak görünen ancak yaklaşınca çimento yükleme limanı olduğunu anladığımız, o toz duman kıydan kendimizi kurtarıp, Almeria Marina'ya bağlandık. Bir İspanyol masalı burası, Al Casaba ile muhteşem bir Endülüs tarihine sahip. Aynı zamanda Kuzey Afrika esintilerinin, Arap mimarisi ile harmanlanmış bir Avrupa kenti kimliğine sahip. Burası da tek başına ayrı bir inceleme yazısına konu olmayı hak ediyor.

Almeria'dan ayrıldıktan sonra artık Akdeniz'in bittiği yer olan Cebeli Tarık Boğazı'nı, dondurucu bir soğuk ve ıslak bir sabahta gördük. Akdeniz ile Atlantik okyanusunun birleştiği yerde, gerçekten de birbirine karışan suların yarattığı sınır çizgisinin üzerinden, bu etabın son durağı olan Portekiz'in Lagos kentine doğru yol almaya başladık. Gördüğüm en ilginç marinalardan birine sahipti Lagos. Deniz kıyısında değildi, tam tersine bir nehir yolu vasıtası ile karaya girilen ve sonrasında gelgitlerin sürekli yükselip alçalttığı bir haliçte yer alıyordu.

Burada yaklaşık 1 ay kalacak olan teknemiz, Atlantik geçişi için son hazırlıkların yapılacağı yer oldu. Ama güzel bir karşılaşma, yine bizim gibi Atlantik geçişi yapacak Banu Öney Hanım'ın da teknesi burada idi. Yurt dışında biz Türkler daha duygusal oluyoruz bu kesin. Çok keyifli bir akşam yemeğine davet edildiğimiz Denize 2 teknesinde, Banu Hanım ve Peter'le bitmez tükenmez deniz ve yelken anılarını paylaşmaya saatler yetmedi.

ATLANTİK GEÇİŞİ...

Portekiz Lagos'ta ayrıldığım Anouk, benim katılmadığım etap olan; Portekiz, Madeira, Kanarya Adaları ve Cape Verde'ye yine Ekrem Ağabey yönetiminde, sevgili Cemile Hanım ve başka bir ekip ile geldiler.

21 Ocak 2015 tarihinde Amsterdam'dan 6 saatlik bir uçuşla, Cape Verde takımadalarının Sao Vicente adasına vardık. Teknemiz Anouk, Mindelo Marina'da bizi bekliyordu. Oldukça kurak ve sert rüzgârların hâkim olduğu bu adalar ül-

kesinin tüm tozu toprağı teknemizin üzerine birikmişti neredeyse. O kadar rüzgârlı bir adaydı ki burası, gece sürekli gıcırdayan palamarlar ve yelken direğine vuran halatlar yüzünden uyumak mümkün değildi neredeyse.

Ve beklenen gün geldi nihayet. Artık hayalim olan Atlantik Okyanusu'nu geçmek için halatlarımızı Mindelo Marina'dan çözdük. Önümüzde neredeyse 3000 deniz mili yolumuz ve geçilecek koskoca bir okyanus vardı. Öyle ya Titanic bile bu suların kuzeyinde batmış, binlerce yolcusunu kaybetmişti. Bizden

yaklaşık bir hafta önce Cape Verde'den yola çıkan ve 2 gün sonra dümen arızası nedeniyle SOS veren ve teknesini terk etmek zorunda kalan Türk kadın yelkençi Dilek Ergül'ün hikâyesini de internetten takip etmiştik. Rotterdam'a giden bir kargo gemisi tarafından kurtarılan Dilek Hanım, teknesi Symina'yı Atlantik sularında yapayalnız ve başıboş bırakmak zorunda kalmıştı.

Böylesi bir şöhrete sahip bu dünya sularını aşmak her denizcinin ve yelkencinin hayali. Tüm bu olumsuz haberlere ve ürkütücü Atlantik hikâyelerine rağmen,

güzel okyanus balıklarının tadına vardık. Atlantik geçişi esnasında ilk gördüğümüz kara parçası, Brezilya'ya ait olan ve kıyından 300 km açıktaki bulunan Fernando de Noronha adası oldu. Burada mola vermeyi planlamıştık ancak demir atmak için ırgat denilen mekanizmamız çalışmayınca, üzülerek adadan ayrılıp yolumuza devam etmek durumunda kaldık.

Ve sonunda 13 Şubat 2015 Cuma akşamı saat 20.00 sularında Atlantik geçişini tamamlayıp, Brezilya'nın ilk başkenti olan Salvador de Bahia'da marınamıza

bağlandık. Hem de öyle bir güneş batışına şahit olduk ki, hayatımızda ilk defa böylesine kıvıllık ve ateş rengi görüyor idik, gökyüzünde ve denizde. Ve aynı zamanda tüm Brezilya'da bir yıl boyunca beklenen ve bir hafta sürecek olan karnavalın başladığı saatlerdi, vardığımız saatler.

Bir rüya böyle gerçek oldu, insan hayal ettiği her şeyi gerçekleştirecek güce muktadir aslında. Yeter ki hayallerde ısrarcı olalım. Kalın sağlıcakla...

Lezzetinize
Lezzet Katar...

FABRİKA

F. Çakmak Mh. 10479 Sk. No:20 Karatay - KONYA
Tel : +90 (332) 342 45 17
Faks : +90 (332) 236 63 05

ŞUBE

Musalla Bağları Mh. Güldag Sk. No:31 Karatay - KONYA
Tel : +90 (332) 342 45 17
Mail : info@baharatcifatihsude.com.tr

BİLİYOR MUYDUNUZ?

Konya Hükümet Konağı'nın diğer adıyla
Valilik Binası'nın duvarlarının hatta
inşaatının hikâyesini biliyor musunuz?

Yazı: Yasin Karakuş Fotoğraflar: Konya Valiliği Basın, Konya Ticaret Odası Basın

Konya Surları

Konya, Osmanlı Devleti ile yıllar boyunca bir türlü anılır duruma gelmedi. Ne başkent yapıldı ne de stratejik bir önem arz etti. Peki, Konya'nın Anadolu Selçuklu Devleti ile arası nasıldı?

Konya, herkesin de dilinde övünülesi durumların başında geldiği üzere Anadolu Selçuklu Devleti'nin başkentidir. Bu durumun yıllar hatta yüzyıllar boyu böyle kalmasının en belirgin özelliklerinden bir tanesi de yine torunları olduğunu söylediğimiz Osmanlı Devleti'nin Konya'da bir elin parmaklarını geçmeyecek sayıda eserlerinin olmasını sayabiliriz. Hatta Konya'da en belirgin Osmanlı eserlerinin başında Yavuz Sultan

Selim'in yaptırdığı Sultan Selim Camii'ni eklediğimizde arkasından gelecek ikinci eseri saymakta güçlük çektiğimizi de görebiliriz.

Bu duruma verebileceğimiz ikinci örnek de günümüzde halen Valilik Binası olarak kullanılan Hükümet Konağı'dır. Ancak yine burada önemli olan kullanılan malzemenin menşeyidir.

Konya Valilik Binası 1885-1886 yılları arasında belki de şu anki hükümeti kışkıracak bir hızla 1 yıl gibi kısa bir süre içerisinde yapımı tamamlandı. Zamanın teknolojik imkânları göz önüne alındığında nasıl oldu da binanın yapımı

bu kadar hızlı tamamlandı.

1. Mimarlık Çağı usullerine göre yapılan Hükümet Konağı, Konya'nın Cumhuriyet öncesi valilerinden biri olan Said Paşa (İngiliz Said) döneminde yapıldı. Said Paşa'ya İngiliz denilmesinin en önemli sebeplerinden birisi de askeriyenin silah alımları için kendisinin Avrupa'ya gönderilmesi ve uzun süreler buralarda yaşaması ve Osmanlı Donanması'nı İngiliz geleneklerine göre tasarlamak istemesidir. Bu sebepten ötürü kendisine İngiliz yakıştırması yapılmıştır.

Said Paşa hakkında Osmanlı arşivlerinde yer alan sicilinde geçen bir cümlede

ise kendisinin birçok alanda başarılı olduğu, yabancı dilleri çok iyi konuştuğu ancak idari işlerde pek de iyi olmadığı değerlendiriliyor.

Gelelim Hükümet Binası'nın yapı malzemelerinin nereden geldiğine...

Anadolu Selçuklu Devleti döneminde Konya, iki kale içerisinde yer alıyordu. Bunlardan birincisi iç kale ikincisi de dış kale...

Burada bize lazım olan dış kaledir. Dış kale, bugünkü Ulaşbaba Caddesi'nden başlayarak Zindankale'ye oradan Konya Lisesi'ne sonra Sadreddin Konevi Camii'ne bu noktadan yeni balık haline ulaşarak Sahip Ata külliyesinin kuzeyinden geçerek Ağaç Pazarı'na uzanır. Buradan kuzeye Kapı Camii'ni dışarıda bıraktıktan sonra Akif Paşa İlkokulu civarına; buradan İsmet Paşa İlkokulu'nun solundan devam ederek hapishanenin güneyindeki eski Gazaros'un Bahçesi'nden (Beş Yol), hastane arkasına varır. Dış kalenin çevre ölçüsü yaklaşık 10 kilometreden meydana geliyordu. Kuş bakışı ölçüyle Konya Alaeddin Tepesi'nden 1. Organize

Sanayi'ne kadar düz bir hat olarak ifade edebiliriz. (Yüzyıllar boyu yapımı süren Çin Seddi hemen gözünüzde küçülür sanırsanız bu örneklerle)

Said Paşa bundan yaklaşık 170 yıl önce sine kadar ayakta kalmayı başaran dış kalenin muntazam taşlarını söktürerek hükümet binası yapılması talimatını veriyor.

Dış kaleden sökülen taşlar sayesinde tam 129 yıl önce Hükümet Binası'nın yapımına başlanıyor. 1 yıl gibi kısa bir sürede de yapımı tamamlanıyor.

Hükümet Binası 3 katlı olarak yapımı tamamlanmasına rağmen bugün sanki zemin kat yapılmışçasına olmasının en önemli nedenlerinden birisi bölgede sürekli yol çalışmaları yapılması. Yol yapımı esnasında kullanılan dolgu malzemeleri nedeniyle binanın gün geçtikçe ilk katı

kaybolmuş. Eski fotoğraflarda bugünkü ana giriş kapısının önünde merdiven olduğu görülüyor.

Binanın ikinci katında 28, son katında ise 30 oda bulunuyor. Binanın tam ortasında da bir bahçe bulunuyor.

Zamanenin değişiyiyle hemen aklımıza "buralar bir zamanlar tarlaydı" cümleleri geliyor bu hali okuduktan sonra. Zamanın şartları ve imkânların darlığı

la alakalıydı belki de Said Paşa'nın bu girişimi. Bugün bakıldığında haşmetli duruşuyla Konya'nın böyle bir binaya sahip olması sevindirici gibi görünüyor. Bunun dışında Moğol istilası nedeniyle ayakta kalma mücadelesi veren bir yapının Hükümet Binası adıyla vücut bulması da önemli teselli nedenlerimiz arasında yer alıyor.

Kimilerine göre de "bitpazarına nur yağmayacağı" aşikârken böyle bir girişim tam da zamanında yapılmış gibi görünüyor.

2013 yılında Vali Vekili Hasan Karakaş da Konya Valiliği Binası'nın yakın bir zamanda başka bir yere taşınacağını, binanın müzeye dönüştürüleceğini açıklamıştı.

Yüzyıllar boyu varlığını korumuş bir yapıdan doğan Hükümet Konağı, malzemesi itibarıyla belki de tam anlamıyla ebedi uykusuna çekilecek gibi görünmüyor.

Bu yönüyle de ne hem Anadolu Selçuklu hem de Osmanlı ortak yapımı bir eser yeni göreviyle karşımıza çıkacağı benziyor.

HESNA®

TÜRKİYE'NİN HER YERİNDEN!

444 54 90

www.hesna.com.tr

Yıllardır Sizin İçin Üretiyoruz

Antalya'da Bir Doğa Harikası: **Köprülü Kanyon**

Köprülü Kanyon, Antalya'nın Manavgat ilçesi Beşkonak Beldesi sınırları içinde yer alıyor. Dünyanın en şöhretli rafting parkurlarından biri olan Köprüçay'ın geçtiği kanyon, rafting sporuna meraklı olanlar için son derece ideal, bir o kadar da eğlenceli. Aynı adı taşıyan Köprülü Kanyon Milli Parkı, Bolasan ile Beşkonak arasında, 14 km uzunluğu ile ülkemizin en uzun kanyonu olma özelliğine sahip. Doğal ortamı bozulmamış nadir güzelliklerimizden biri.

Antalya'dan Serik ilçesini 5 km geçtikten sonra Manavgat'a gelmeden Taşgıl-Beşkonak sapağından kuzeye doğru 35-40 km ileride bulunuyor. Antalya kent merkezine uzaklığı 100 km. kadar. Ağaçlarla gölgelenen nehir kenarında günübirlik ve kamp kullanma alanları milli parkın en önemli aktivitelerini teşkil ediyor. Park arazisinde sedir ormanları ve Kapadokya'daki peri bacalarına benzeyen taş oluşumları mevcut. Köprü

Çay üzerindeki eski taş köprü günümüzde de kullanılıyor.

Köprülü Kanyonun başlangıcı tarihi köprü civarı değil, Isparta'nın güney doğusunda bulunan Kasımlar beldesi. Neh-

rin asıl kaynağını Isparta'nın ilçesi olan Aksu'dan gelen ırmak ve yine Isparta'ya bağlı Karacahisar köyünden çıkan su oluşturuyor. Kanyon, Kasımlar'dan Antalya'nın Değirmenözü köyüne kadar

yaklaşık 25 km boyunca dar vadilerden oluşuyor ancak vadiden içerilere yürümeye imkanı yok.

Köprüçay hangi yaşta olursa olsun herkes için rafting yapma imkanı sunuyor. Rafting yapmak için bir eğitim almaya

ve tecrübe sahibi olmanıza bile gerek yok. Rafting için gerekli malzemelerini hazırladıktan sonra botlara binip 14 km.lik uzunca bir yolculuğa bırakıyorsunuz kendinizi. Belirli bir ücret karşılığında yapacağınız bu yolculukta size eşlik ediyor görevliler. Rafting, uygun yerler-

de verilen yüzme molalarıyla yaklaşık 2-3 saat sürüyor.

Şayet Alanya, Kemer, Manavgat veya Antalya'da tatil yapıyorsanız gününbirlik bu turlara katılıp akşam saatlerinde geri dönebilirsiniz. Ben kanyonun köp-

rüye yakın bir yerinde çadır kurup milli parkta bir gün geçirerek yoluma devam ettim. Yaz sıcaklarında, Köprüçay'ın buz gibi sularının ve sedir ağaçlarının serinlettiği ortamın tadını çıkardım. Suyun turkuaz yeşilini başka yerde göremezsiniz diye düşünüyorum. Fotoğrafçılar içinse eşsiz bir yer.

Yaz aylarında günde 7 bin kişiye rafting imkânı sağlayan bu temiz nehrin suyu da kaynağından rahatlıkla içilebiliyor. Su kaynağı civarında mis gibi kokan incir ağaçlarından incir yedim.

Ertesi gün kanyonun üst kısmında bulunan Selge Antik kentini ziyaret ettim. Milli parkta doğal güzelliklerin yanında tarihi yapılar yer alıyor. Selge antik şehir kalıntıları içinde tiyatro, agora, Artemis ve Zeus tapınakları, sarnıçlar ve su kemeri bulunuyor. Bunlardan başka Köprüçay üzerinde Oluk, Kocaçay'da Büğrüm köprüleri halen sağlam durumda.

Beşkonak Altinkaya (Zerk) Köyü sınırları içerisinde kalan Selge, Pisidia Bölgesinde önemli bir kenti. Toros dağlarının güney yamacında ve 1250 m yükseklikte kurulmuş olan kente Köprülü Kanyon Milli Parkı'ndan sonra dik virajlı

bir yoldan gidiliyor. Antik yazarlardan Strabon'a göre Selge'nin kurucusu Spartalı Khalkas. İlk yerleşim M.Ö. ikinci binin sonunda Dor göçleri sırasında Truva Savaşı'yla bağlantılı olarak meydana gelmiş. Selge'nin bir başka özelliği ilk para basan Pisidya kenti olması.

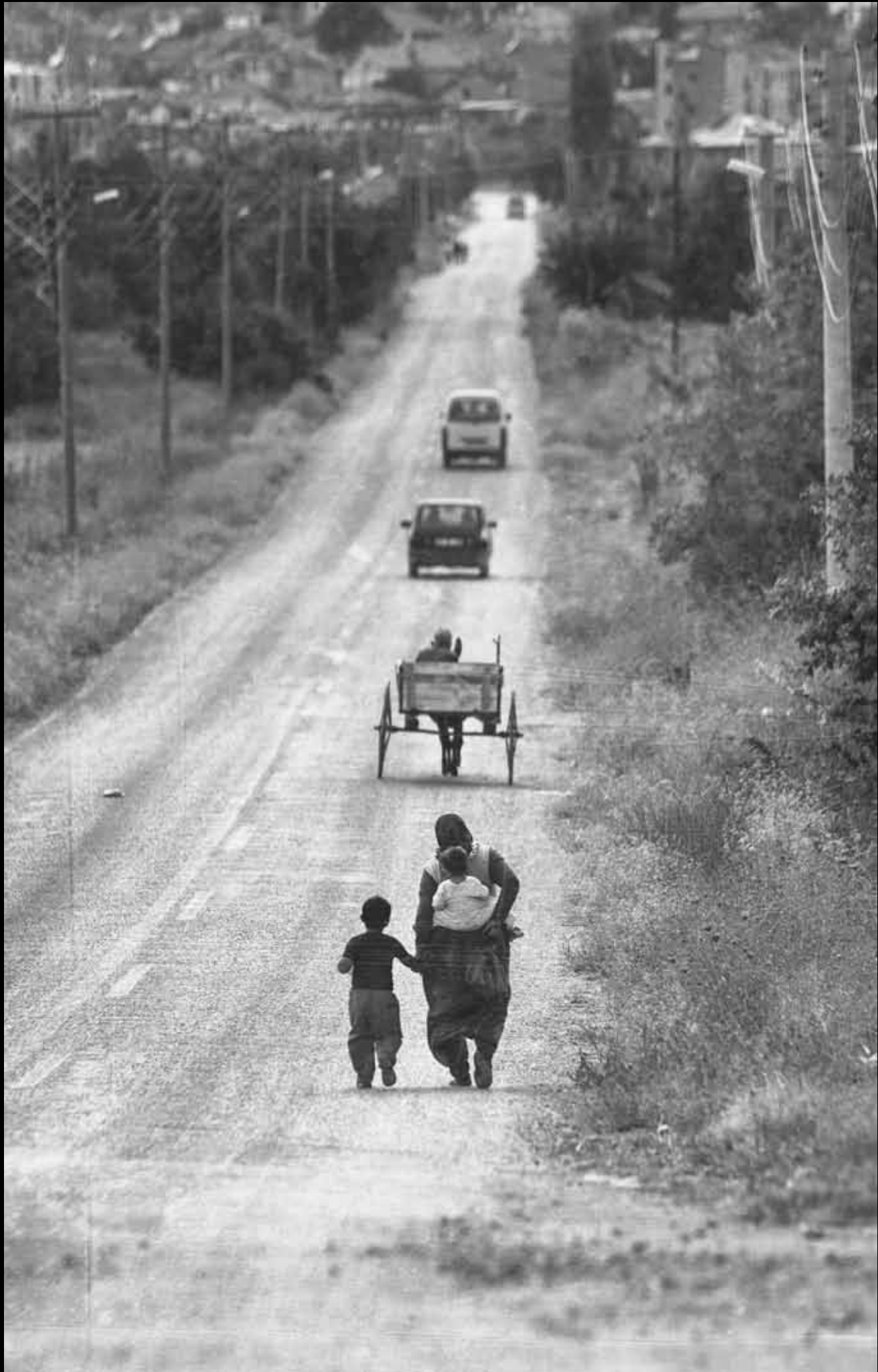
Altınyayla köyünün konuksever insanlarıyla sohbet edip ikram ettikleri çayları içtim, fotoğraflar çektim. Selge antik kentini bir başka antik kent olan Pamphylia'ya bağlayan taş yollardan yürüdüm.

PORTFOLYO

Adnan Aykan: 1978 yılında İskenderun'da doğdu. Fotoğrafa ilgisinin 2004 yılında dijital makine ile başlayan Aykan, denkleşöre her basışta fotoğrafa tutkuyla bağlanan, fotoğrafta hayatı arayan bir fotoğrafçı. Gördükler mi kaydetme telaşı ile başladığım fotoğrafa 'fotoğraf kelimesiz bir romandır, her hikayenin bir kahramanı vardır' diyerek halen fotoğraf çekmeye devam ediyor. Hayatında portrelerin daha ayrı bir önemi olduğunu da dile getiriyor.....

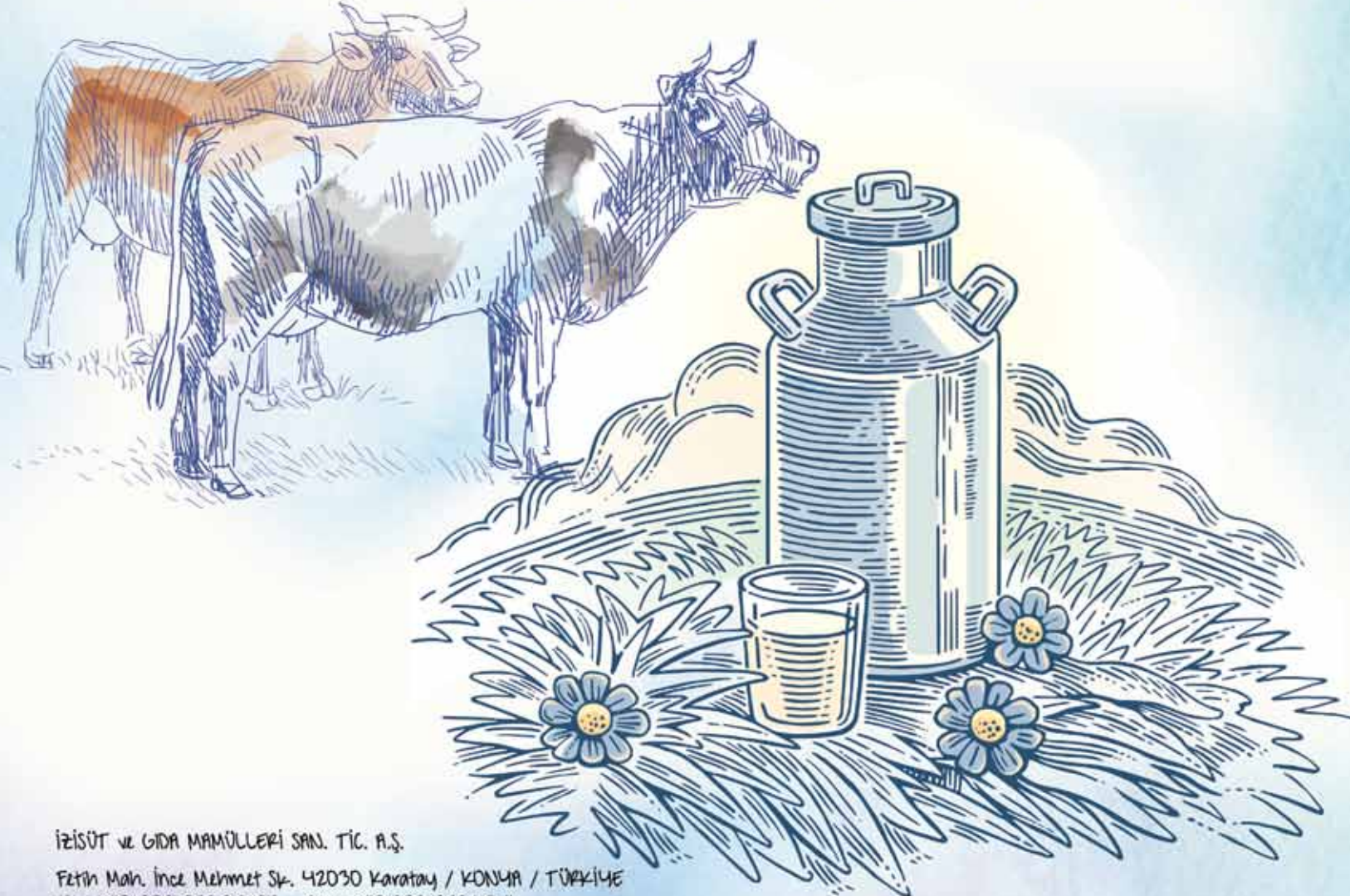

1991'den Beri
Doğallığın İzinde...

Süt Tozu ❀ Peyniraltı Suyu Tozu ❀ Beyaz Peynir ❀ Kaşar Peynir ❀ Süzülür B. Peynir
Labne ❀ Yoğurt ❀ Tereyağı ❀ Ayranc ❀ Lor Peynir ❀ Krema ❀ Sade Yağ

İZİSÜT VE GIDA MAMÜLLERİ SAN. TİC. A.Ş.

Fatih Mah. İnce Mehmet Sk. 42030 Karatay / KONYA / TÜRKİYE

Tel : +90 332 355 39 95 - Fax : +90 332 355 40 11

www.izisut.com.tr